

SADRŽAJ

Nadbiskupova riječ - *Pastiri smo*, 339

SVETA STOLICA, 340

Papina poruka za Misiju nedjelju, 340

Papina poruka za 17. svj. dan mladeži, 343

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA, 346

Priopćenje s izvan. Plenar. Zasjedanja HBK 17.07.01., 346

Izjava Komisije "Iustitia et pax", 347

ZADARSKA NADBISKUPIJA, 349

Molitva za Domovinu u Zadarskoj nadbiskupiji, 349

25. katehetski dan Zadarske nadbiskupije, 351

R. Paloš: U svjetlu Božje pedagogije razlučiti metode vremena, 352

ODREDBE, 361

IMENOVANJA, 364

OBAVIESTI, 369

Raspored rekolekcija za svećenike i redovnike u 2001/02. godini, 370

STATISTIKA, 373

VIJESTI I DOGAĐAJI, 374

IZ POVIJESTI NAŠIH ŽUPA: Tkon, 380

KRONIKA, 383

**VJESNIK ZADARSKE
NADBISKUPIJE**

Broj 9-10/2001

* * *

VJESNIK ZADARSKE NADBISKUPIJE - Službeni vjesnik Zadarske nadbiskupije - ISSN 1331-7016; Izdavač: Nadbiskupski ordinarijat Zadar, Zeleni trg 1, 23000 Zadar; tel. 208-650, fax: 251-699; Odgovara: mons. Ivan Prenda, nadbiskup zadarski; Uredničko vijeće: Livio Marijan, Rozario Šutrin, Nedjeljko Zubović; Tiska: WA graf, Nikole Tesle bb, 23000 Zadar, tel. 323-592; datum ulaska u tisku ovog broja Vjesnika: 27. rujna 2001.

STALNO VIJECHE HRK - 20. rujna 2001., u Josipicu, o. nadbiskup je sudjelovao na sjed-
nici Stalnog vijeća Hrvatske biskupske kon-
ferencije u Poreču, u Poslovima Novog BAKOVACKOG
PROMOCNOG BIKSUPA - 22. rujna 2001., u Daka-
vou, o. Nadbiskup je sudjelovao na pos-
većenju novoga pomorskega dakovackog bisk-
upa, mons. dr. Duje Hramica.
KRIZMA U KALIMA - 23. rujna 2001., u Ka-
lima, u župnoj crkvi i sv. Lovre, dakona i mučenika, o. Nadbiskup je predvodio Eu-
haristiju i podjeли sakrament potvrde mla-
đima te župe.
SV. MIHOVIL U SIBENIKU - 29. rujna 2001., na blagdan sv. Mihovila, arkandela,
zastitnika grada Šibenika, o. Nadbiskup je sudjelovao u svečanom procesiji i koncelebra-
ciji u Šibeniku.
BANICA - 30. rujna 2001., u Katedrali sv.
Stosije, o. Nadbiskup je bio nazovan
svetcem slaviju u povodu 40. go-
dine životne misije Milivoja Bolobanića,

PROJEKT KORDINATORA OSC-E-a - 19. rujna 2001., u župi Uznesenja Marijina, Zadar-Belavizza, održan je 25. katehetski dan Nadbiskupije zadarške, koji je predsjedao o. Nadbiskup. Okupili su se svećenici, redovnici i vjeronositelji lacići te bogoslovni Zadarške nadbiskupije.

KATEHETSKI DAN - 12. rujna 2001., u župi DUHOVNI SUSTET S BOGOSLOVIMA - 14. rujna 2001., u nadbiskupskom dvoru u Zadru, o. Nadbiskup je primio dr. Fabija Sturanića, gradačevačkog biskupa i dr. Antuna Mucenika, te pratio dr. Domagoja Lovra, suradnika, te predvodio neđeseljeno euharcistjsko slavlje u župnoj crkvi sv. Antuna 2001., o. Nadbiskup je predvodio neđeseljeno na Smiljevcu u Zadru.

NADBISKUP NA SMILJEVCU - 16. rujna 2001., o. Nadbiskup je predvodio neđeseljeno euharcistjsko slavlje u župnoj crkvi sv. Antuna na Smiljevcu u Zadru.

KRIZMA U KALIMA - 23. rujna 2001., u Kalašniku, o. Nadbiskup je predvodio Eu-haristiju i podjele sakramenta potvrdiće mlađe, u župnoj crkvi i sv. Lovre, dakona i imama, u župnoj novočašću pomoguće da krovackog biskupa, mons. dr. Duće Hranića.

POMOĆNOG BIKSUPE - 22. rujna 2001., u Kraljevici, o. Nadbiskup je sudjelovao na sjednici Stalnog vijeća Hrvatske biskupske konferencije u pripremi jesenskog zasjedanja HRK, u Požege, u listopadu ove godine.

POSVEĆA NOVOG DAKOVACKOG BIKSUPE - 20. rujna 2001., u Župi STALNO VJECHE HRK - 20. rujna 2001., u Gospiću, o. Nadbiskup je sudjelovao na sjednici Stalnog vijeća Hrvatske biskupske konferencije u pripremi jesenskog zasjedanja HRK, u Požege, u listopadu ove godine.

KRIZMA U KALIMA - 23. rujna 2001., u Kalašniku, o. Nadbiskup je predvodio Eu-haristiju i podjele sakramenta potvrdiće mlađe, u župnoj crkvi i sv. Lovre, dakona i imama, u župnoj novočašću pomoguće da krovackog biskupa, mons. dr. Duće Hranića.

SA. MIHOVIL U ŠIBENIKU - 29. rujna 2001., na blagdan sv. Mihovila, arkanđela, čiji je Šibeniku.

40. GODINA MISNISTVA MONS. BOLO BANJICA - 30. rujna 2001., u Katedrali sv. Stosije, o. Nadbiskup je bio nazovan začasnom misnom slavlju u povodu 40. godine katedrale sv. Stosije.

SUSTET NADBISKUPA I GRADO-NAČELNIKA - 18. rujna 2001., u Nadbiskup-Božidar Kalmetu, gradačevačkemu grada skom dvoru, o. Nadbiskup je primio gospo-američku grada.

VELEPOLJANSKU SAD - 17. rujna 2001., SUČUT NADBISKUPU WASHINGTONA - 17. rujna 2001., u Washingtonu i tolikih ljudskih gubitaka u oba svjetska rata, u Veloposlaničku SAD-a u Rep. Hrvatskoj u imu, veleposlaniku SAD-a u New York i biskupu Washingtona i gospodarju Ross-nejcij. Theodoreu Cardiniju Mc Carticku, nadbiskupu izrazio sućut Ni. emisije uputio je 17. rujna 2001.,

VELEPOLJANSKU SAD - 17. rujna 2001., SUČUT NADBISKUPU WASHINGTONA - 17. rujna 2001., u Washingtonu i tolikih ljudskih gubitaka u oba svjetska rata, u Veloposlaničku SAD-a u Rep. Hrvatskoj i biskupu Washingtona i gospodarju Ross-nejcij. Theodoreu Cardiniju Mc Carticku, nadbiskupu izrazio sućut Ni. emisije uputio je 17. rujna 2001.,

POJET KOORDINATORA OSCE-a - 19.
ujsina 2001., u Nadbiskupskom dvoru, o.
Nadbiskup je primio gosp. Jeremya Ains-
leya, koordinatora misije OSCE-a u Kiniu.

KATEGETSKI DAN - 12. rujna 2001., u župi Uzmesenja Marijina, Zadar-Belafuzza, održan je 25. Katrehtski dan Nadbiskupije zadarške, kogjem je predsjedao o. Nadbiskup. Okupili su se svećenici, redovnici i vjeronositelji laici te bogoslovni Zadarške nadbiskupije.

DUHOVNI SUSRET S BOGOSLOVIMA – od 12. do 14. rujna 2001., o. Nadbiskup i Gen- eralmi vikar imali su duhovni susret s bogo- slovima Zadarške nadbiskupije u Samostanu Kecri milorsda na Ugljanu.

STALNO VIJEĆE HBK - 20. rujna 2001., u
HBK, Pözegi, u listopadu ove godine.
jerencije u pripremi jesenskog zasjedanja
mici Stalnog vijeća Hrvatske biskupske kon-
zospicu, o, nadbiskup je sudjelovao na sjed-
berenice i u listopadu ove godine.

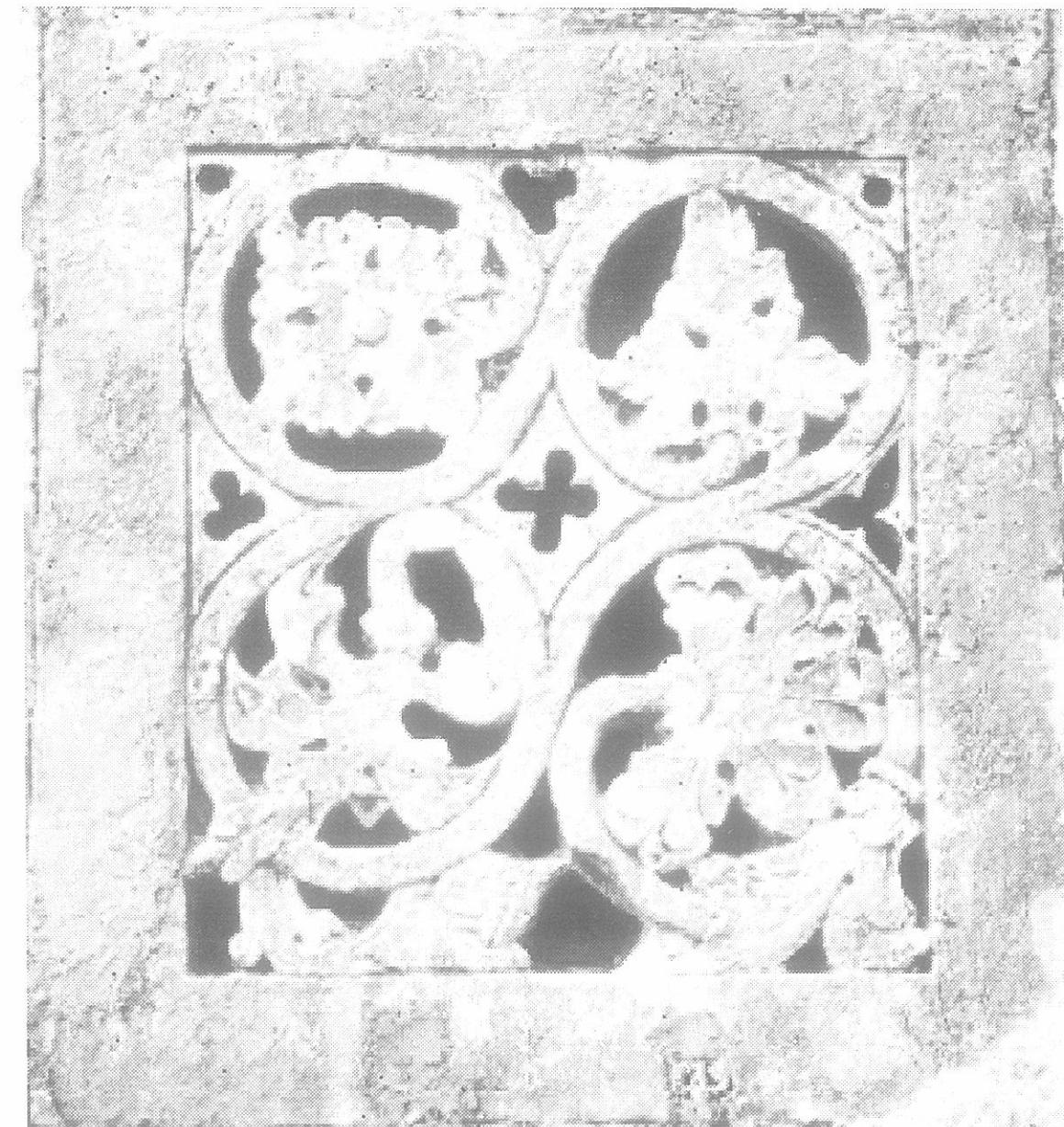
Stalnog vijeca Hrvatske biskupski konferencije u pripremi jesenskog zasjedanja HRK, u Pozegi, u listopadu ove godine.

KRIZMA U KALIMA - 23, rujna 2001., u Ka-
imma, u Župnog crkvi i sv. Iovre, dakona i
mučenika, o. Nadešku je predvodiо Bu-
haristiјu i podjeli sakrament potvrdе mla-
đima te župe.

SV. MIHOVIL U SIBENIKU - 29. rujna
2001., na blagdan sv. Mihovila, arkandela,
zaštitnika grada Sibenika, o. Nadbiskup je
usudejelova u svečanoj procesiji i koncelebra-
ciji u Sibeniku.

40. GODINA MISNISTVA MONS. BOLO-
BANICA - 30. rujna 2001., u Katedrali sv.
Stosije, o. Nadbiskup je bio nazovan
svetcem, misnom Slaviju u povodu 40. go-
dine života i službe. Milična Bolobanica,
dižnje redenja mons. Milivoja Bolobanica,
zupnika katedrale Župe sv. Stosije.

Reljeft na zupnoj crkvi SV. Tome, Tkoš

SUSRET S MINISTROM PROSVJETE - 28. kolovoza 2001., u Nadbiskupskom dvoru u Zadru, o. Nadbiskup je primio dr. Vladimira Strugara, ministra prosvjetu i športa u Vladi Republike Hrvatske, sa suradnicima. Razgovarali su o dogradnji Nadbiskupske klasične gimnazije i njezinom otvaranju mladeži Zadarske županije.

SUSRETI S GRADONAČELNICIMA BIOGRADA I BENKOVCA - 28. kolovoza 2001., o. Nadbiskup je posjetio gradonačelnika grada Biograda, g. Mirka Rudića, a zatim gradonačelnika Benkovca, g. Branka Kutiju

NADBISKUP U BENKOVCU - 28. kolovoza 2001., u Benkovcu, o. Nadbiskup se susreo sa svećenicima Benkovačkog dekanata te redovnicama Družbe Kćeri Božje ljubavi koje djeluju u toj župi.

RUJAN, 2001.

KRIZMA U RAŽANCU - 2. rujna 2001., u župnoj crkvi Gospe od Ružarija u Ražancu, preko Svetе mise, o. Nadbiskup je podijelio sakramenat Potvrde 47-orici krizmanika.

POSVETA OLTARA U KRNEZI - 2. rujna 2001., u crkvi Gospe od sniga u mjestu Krneza, župa Ražanac, o. Nadbiskup je posvetio novi oltar.

DUHOVNE VJEŽBE NA ŠKOLJIĆU - od 3. do 5. rujna 2001., u Samostanu sv. Pavla na Školjiću kod Preka, o. Nadbiskup je zajedno s jednim dijelom prezbiterija obavio duhovne vježbe. Predvodio je dr. fra Andelko Domazet.

NOVI PRAVILNIK CARITASA - 7. rujna 2001., u pratnji mons. Ivana Mustaća, gen. vikara, o. Nadbiskup se sastao s djelatnicima Caritasa Nadbiskupije zadarske u prigodi potvrde novog pravilnika Caritasa te odluke o strukturama Caritasa.

SVEČANOST U POLIČNIKU - 29. kolovoza 2001., na blagdan Glavosijeka sv. Ivana Krstitelja, u župi Poličnik, svečanu misu i blagoslov novog oltara u dvorištu crkve te postaja Križnog puta, Gospina kipa i spomen-križa hrvatskim braniteljima, predvodio je mons. Slobodan Štambuk, biskup hvarsко-bračko-viški, u nazočnosti mons. Ivice Mustaća, generalnog vikara, župnika don Ante Erstića, brojnih svećenika i vjernika. Poslije podne je na prostoru oko župne crkve održan koncert duhovne glazbe uz sudjelovanje Željke Marićnović i drugih pjevača.

PREDKRIZMANIČKI SUSRET U RAŽANCU - 31. kolovoza 2001., u Ražancu, o. Nadbiskup se susreo s krizmanicima i njihovim roditeljima.

IZBOR OPATICE U PAGU - 8. rujna 2001., u samostanu Benediktinki sv. Margarite u Pagu, o. Nadbiskup je predsjedao izboru nove opatice za razdoblje od šest godina. Konstatirao je i potvrdio izbor koludrice M. Bernardice Badurina.

BLAGDAN MALE GOSPE - 8. rujna 2001., na blagdan Rođenja Marijina, u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja u Zadru, o. Nadbiskup je predvodio svečano euharistijsko slavlje.

ZAZIV DUHA SVETOGA - 9. rujna 2001., u Katedrali sv. Stošije. o. Nadbiskup je predvodio koncelebriranu Euharistiju sa zazivom Duha Svetoga na početku nove školske godine 2001/2002. u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji, u Zadru.

NADBISKUP U ZAGREBU - 10. rujna 2001., u Zagrebu, o. Nadbiskup je predsjedao sastanku mješovite Komisije HBK i HK VRP o finansijskom sustavu Crkve u Hrvatskoj.

Nadbiskupova riječ

PASTIRI SMO

Na dvadeset i četvrtu nedjelju kroz godinu započeli smo u Časoslovu čitati Govor o pastirima sv. Augustina, biskupa. O njemu se često govori kao o velikom sveću i teologu. On to i jest. Za njega se kaže da je jedan od najsnajnijih likova cijele crkvene povijesti do sada. I to je istina. No jednak tako stoji da je Augustin iz Hipona sve to ujedinio, u sebi, u liku pastira Crkve Kristove. Njegova umnost, njegova teologija, njegova vrsnost u poznavanju Svetoga pisma i njegovo izvrsno poznavanje ljudske duše zrcale se u njegovu Govoru o pastirima.

Mora biti zanimljivo kada pastiri u suvremenoj Crkvi čitaju njegovu viziju i svjedočanstvo o liku pastira. Što je to tako aktualno, i danas, u govoru biskupa iz davnih vremena Crkve? U Suvremenoj katoličkoj enciklopediji o njemu je autor sažeo slijedeće: "Bio je gorljiv u svojoj biskupskoj službi. Redovito je propovijedao narodu. Pripremao je katekumene za krštenje. Osnivao je samostane. Brinuo se za siromašne i nesretne. Posjećivao je bolesne. Vršio je pastoralnu skrb nad svojim svećenicima. Dijeli pravdu u građanskim stvarima. Intervenirao kod građanskih stvari u ime ljudi i brinuo se za materijalne potrebe Crkve..."

Sve je to činio obraćeni Augustin. Iz svoga obraćenja novom duhovnom optikom je gledao na sve stvari; na grijeh i milost; na tijelo i dušu; na dostojanstvo kršćanina i na odgovorni i opasni položaj poglavara u zajednici; na odgovornost i kršćanina i poglavara u Crkvi; na vjernost u poslanju i na nemarnosti-promašaje pastira; na materijalnu ovisnost o svome stardu, ali i na slobodu od te ovisnosti u vršenju službe koja ne traži darove od svojih nego duhovni plod, poput Pavla; na zadovoljavajuće svojih potreba i na iskazivanje časti i hvale; na zanemarivanje pastira i na mane ovaca; na neumitne napasti i na melem utjehe koju Bog daje. U svemu je crpio nadahnuća za svoj pastirski život iz neupitne Božje ljubavi, iskazane u Kristu, dobrom pastiru koji polaže život svoj za ovce svoje.

Prva crkva je imala obraćene i izgrađene pastire. Uspješno se suočila s rađanjem nove Europe koja se nazirala iz seobe naroda. Prihvatala je selilačke povorce, evangelizirala ih je i okultirala te su se uklopili u novi poredak i tako je zaočelo stvaranje temelja današnje civilizacije.

Augustinov pak Govor o pastirima nije ništa izgubio na aktualnosti za nas pastire na početku trećeg tisućljeća Crkve. Potrebno nam je iz obraćena srca vidjeti sekulariziranog čovjeka i njegovo društvo, posvuda, i u Europi i u Hrvatskoj. Kad o tome razmišljamo i stvaramo pastoralne planove za djelovanje u Crkvi i svijetu, inspirativno je i imperativno uočiti kako Augustin bitnu pozornost posvećuje evanđeoskoj, duhovnoj kvaliteti pastira. Rekli bismo da ga stanje ondašnjeg svijeta ne impresionira. On vjeruje u snagu Evandelja, utjelovljenu u osobi pastira, prezbitera i biskupa. On konstatira slabosti u vjernika, ali ih ne osuđuje. Vidi milosrđe i pastirsku vjernost kao binom novoga života u Kristu. Danas, kao i onda, od pastira se traži i budno oko i Kristovo srce da ih se pravilno "pase". Tada će daleko od nas pastira biti težnja samo za mlijekom /hranom/ i vunom/čašću/, mrzovolja i nepokretljivost, oklijevanje i umor, sekularne /političke/ teme. S omjerom pastirove raspoloživosti da uloži sebe u rast Evandelja u svojoj zajednici, rast će kvasac nade da Grad Božji, usred nemirna svijeta i nove seobe, može, u povjesnom procesu punom nepoznanica, najaviti novu zoru spasenja za čovjeka. "Duc in altum"/Lk 5,4/.

Nadbiskup

K R O N I K A

SRPANJ, 2001.

HODOČAŠĆE NA PIŠKERU – 4. kolovoza 2001., u uvali Piškera na otoku Jadro u Kornatima, održano je X. salsko hodočašće u ribarsku crkvicu Rođenja bl. Djevice Marije (iz 1560. g.). Hodočašće i Svetu misu predvodio je umirovljeni nadbiskup zadarski Marijan Oblak.

KONCERT GLAGOLJAŠKIH NAPJEVA U DONATU – 14. srpnja 2001., u sklopu Glazbenih večeri u sv. Donatu, održana je četvrtka po redu Večer glagoljaške glazbene baštine. Svoje drevne glagoljaške napjeve izvodili su pučki crkveni pjevači župa Radovin i Tkon iz Zadarske nadbiskupije te Vranjic iz Splitsko-makarske nadbiskupije. Voditelj koncerta je prof. Livio Marijan.

ĐAKONSKO REĐENJE JOSIPA LISICE – 15. srpnja 2001., u župnoj crkvi Uznesenja Marijina u Bibinjama, nadbiskup zadarski mons. Ivan Prenda, zaredio je za đakona Josipa Lisicu, bogoslova Zadarske nadbiskupije, rodom iz Bibinja. Čestitamo!

IZVANREDNA SJEDNICA HBK - 17. srpnja 2001., o. Nadbiskup je sudjelovao na izvanrednoj sjednici Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu (v. priopćenje).

NADBISKUP NA ODMORU – od 22. srpnja do 4. kolovoza 2001., o. Nadbiskup je bio na odmoru na otoku Istu.

PROMOCIJA KNJIGE "RATNIK" - 26. srpnja 2001., na Narodnom trgu u Zadru, o. Nadbiskup je sudjelovao na promociji knjige "Ratnik", posvećene generalu Anti Gotovini, autora Nenada Ivankovića. U toj prigodi, pročitao je jedan dio svoje konferencije "Etika u ratu", održanoj hrvatskim časnicima i

dočasnicima, u vojarni u Šepurinama kraj Zadra, 18. siječnja 1993. godine, na poziv generala Gotovine.

DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI - 5. kolovoza 2001., na Dan Domovinske zahvalnosti, u duhu odluke s izvanrednog zasjedanja HBK od 17.07.2001., o. Nadbiskup je slavio Svetu misu za Domovinu, u Katedrali sv. Stošije, te izrekao svoju poruku koja se čitala na svim Misama u Nadbiskupiji zadarskoj (Vidi: Zad. nadb.)

SEMINAR ZA EVANGELIZACIJU – Od 6. do 8. kolovoza 2001., u Košarkaškoj dvorani "Jazine" u Zadru, održan je Seminar za evangelizaciju kojega je vodio karizmatski katalički svećenik iz Indije, o. James Manjakall. O. Nadbiskup je primio voditelja seminara u Nadbiskupskom dvoru prvog dana seminara.

POSJET DR. EGIDIJA ŽIVKOVIĆA - 12. kolovoza 2001., u Nadbiskupskom dvoru u Zadru, o. Nadbiskup je primio dr. Egidija Živkovića, hrvatskog svećenika iz Gradišća i glavnog tajnika Austrijske biskupske konferencije.

ŽUPNO VIJEĆE UGLJANA - 13. kolovoza 2001., o. Nadbiskup je primio članove Župnog ekonomskog vijeća iz Ugljana radi obnove župne kuće.

SASTANAK KATEHETSKOG UREDA – 13. kolovoza 2001., u nadbiskupskom dvoru u Zadru, pod predsjedanjem o. Nadbiskupa, održan je sastanak članova Katehetskog ureda radi razmatranja ovogodišnjih mandata.

SVETKOVINA VELIKE GOSPE - 15. kolovoza 2001., u brojnim župama Nadbiskupije,

jom prisutnošću: "Ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta" (Mt 28,20).

3. Plod je Velikog jubileja i stav kojega Bog traži od svakog kršćanina, naime da u budućnost gleda s vjerom i nadom. Gospodin nam iskazuje čast time što nam ukazuje svoje povjerenje i što nas postavlja u svoju službu, očitujući nam svoje milosrđe (usp. 1 Tim 1,12.13). Taj poziv nije pridržan samo nekolicini, već je upućen svima, svakom kršćaninu u njegovim životnim prilikama. U apostolskom pismu *Ulaskom u novo tisućljeće*, napisao sam s obzirom na to: "Ta će gorljivost pobuditi u Crkvi novi misionarski duh koji neće moći biti povjeren malom broju 'stručnjaka', već će morati obuhvatiti odgovornost svih članova Božjeg naroda. Tko je uistinu susreo Krista, ne može ga držati za sebe, nego ga mora naviještati. Potreban je novi apostolski zamah, življen kao *svakodnevna zauzetost zajednica i kršćanskih skupina...* Kristova ponuda treba biti svima dana s povjerenjem. Bit će upućena odraslima, obiteljima, mladima, djeci, bez da se ikada prešute najradikalniji zahtjevi evanđeoske poruke, ali izlazeći ususret zahtjevima svakoga pojedinca, što se tiče osjetljivosti i govora prema primjeru sv. Pavla koji je rekao: 'Svima bijah sve da pošto-poto neke spasim' (1 Kor 9,22)" (br. 40).

Poziv na misije ima jedinstvenu žurnost, napose ako promatramo onaj dio čovječanstva koji Isusa ne poznaje ili ga ne priznaje. Da, braćo i sestre, misija *ad gentes* danas je važnija no ikad. U srcu čuvam utisnuto lice čovječanstva koje sam imao priliku promatrati na svojim hodočašćima; to je Kristovo lice koje se odražava na licima siromašnih i onih koji trpe; Kristovo lice koje se zrcali na onima koji lutaju "kao ovce bez pastira" (Mk 6,34). Svaki muškarac i svaka žena imaju pravo biti poučeni "u mnogočemu" (*isto*).

Suočen s vlastitim krhkošću i nedostatnošću čovjek, i sam apostol, u napasti je da ljude otpusti. Međutim upravo je to trenutak u kojem svatko od nas, promatrajući lice Ljubljenoga, mora ponovno začuti Kristove riječi: "Ne

treba da idu, dajte im vi jesti" (Mt 14,16; usp. Mk 6, 37). Tako se istodobno doživljava i ljudska slabost i Gospodinova milost. Svjesni svoje neizbjegne slabosti, kojom smo duboko označeni, osjećamo potrebu zahvaliti Gospodinu za ono što je učinio za nas, kao i za ono što će u svojoj milosti još učiniti.

4. Kako se ovom prigodom ne sjetiti svih misionara i misionarki, svećenika, redovnika, redovnica i laika kojima je misija *ad gentes* i *ad vitam* postala smisao života? Oni već samim svojim životom navještaju "bez kraja milost Gospodinovu" (Ps 89). Nerijetko taj "bez kraja" vodi sve do proljevanja krvi: koji su u proteklom stoljeću postali "svjedoci vjere"! Zahvaljujući također njihovu velikodušnom predanju Božje se Kraljevstvo moglo širiti. Njima upućujemo svoju zahvalu, praćenu molitvom. Njihov primjer daje poticaj i potporu svim vjernicima koji iz njega mogu crpsti hrabrost, jer se vide "okruženi tolikim oblakom svjedoka" (Heb 12,1) koji su svojim djelima i riječima činili i nastavljaju ciniti da evanđelje odjekuje na svim kontinentima.

Da, braćo i sestre, ne možemo prešutjeti ono što smo vidjeli i čuli (usp. Dj 4,20). Vidjeli smo kako se djelovanje Duha Svetoga i slava Božja očituju u slabosti (usp. 2 Kor 12; 1 Kor 1). I danas su mnogi muškarci i žene svojim predanjem i žrtvom rječit dokaz Božje ljubavi. Od njih smo primili vjeru i oni nas potiču da i mi, na svoj način, postanemo navjestitelji i svjedoci otajstva.

5. Misija je "radostan navještaj dara koji je za sve, i koji se nudi svima s najvećim poštivanjem svačije slobode. To je dar objave Bogu-Ljubavi koji je 'tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca' (Jv 3,16) ... Tako se Crkva ne može oslobođiti misijske djelatnosti među narodima i prvotna zadaća onoga što zovemo *missio ad gentes* ostaje navještaj da je Krist 'Put Istina i Život' (Jv 14,6) u kojemu ljudi nalaze spasenje" (*Ulaskom u novo tisućljeće*, 56). To je poziv svima, to je žurni

Glagoljica

Tkon je od davnina glagoljaška župa koja je iznjedrila od 15. st. do danas 76 svećenika glagoljaša. U njoj su se odvajkada župne matice i druge knjige vodile glagoljicom.

Župa je sačuvala glagolske matice krštenih (3), vjenčanih (2), umrlih (3), krizmanih (2). K tome, i glagolske madrikule bratovština skule sv. Tome, sv. Ante i Gospe od sedam žalosti. Ukupno 13 kodeksa od 1613-1816. godine. U svojem arhivu župa posjeduje 11 starih glagolskih tiskanih misala i breviara.

U župi Tkon očuvali su se do danas stari domaći glagoljaški napjevi za stalne dijelove Mise i druga bogoslužna slavlja. Jedino se još u Tkonu Uskrsna posljednica "Žrvti Vazmeno" pjeva na astarom napjevu u dijeloškom obliku. 14. srpnja 2001. godine, na Večeri glagoljaške baštine u sklopu Glazbenih večeri u sv. Donatu, crkveni pučki pjevači iz Tkona predstavili su jedan dio svoje glagoljaške glazbene baštine. Akademik Jerko Bezić snimao je tkonsko glagolj. pjevanje 1963. godine.

Glagoljski benediktinski samostan sv. Kume i Damjana, benediktinski priorat na brdu Čokovcu u Tkonu sačuvao je najbrojniju zbirku, osam glagoljskih natpisa uklesanih na kamenu. Podatke o njima i njihove tekstove možemo naći u poznatoj knjizi akademika Branka Fučića "Glagoljski natpisi" (Zagreb 1982. str. 342-346.). Pobilježio ih je i naš don Vl. Cvitanović u zborniku "Zadarsko otoče", Zadar 1974. str. 145. Još možemo naći u vrijednoj Fučićevoj knjizi natpis na nadgrobnoj ploči župne crkve u Tkonu, kao i tri glagolska natpisa na stambenim kućama u mjestu.

Tkonski benediktinski, koludri, monasi bili su stoljećima glagoljaši. Od kodeksa koji potječe iz njihova čokovskog samostana (13.-15. st.) najpoznatiji je prijevod Regule sv. Benedikta

iz 14. st. Rukopis se čuva u HAZU. "Osim Regule sv. Benedikta, jedinstvenog i jednog od najstarijih glagoljicom pisanih tekstova te vrste u hrvatskoj srednjovjekovnoj kulturi, tu su i dva također glagoljička spomenika koja imaju posebnu vrijednost za povijest hrvatske srednjovjekovne književnosti – Pašmanski brevir i Tkonski zbornik" (Nikica Kolumbić). Pašmanski brevir ima 414 listova, a Tkonski zbornik ima samo 171 list manjeg formata.

Mnogi vjernici otoka Pašmana i obližnjih mjesta na kopnu rado dokole na Čokovac na Uskrsni ponедjeljak – u Emaus – da tam dožive s mnogom braćom hodočasnicima i benediktinskom zajednicom u euharistijskom slavlju uskrsl Kristov mir i veselo bratstvo druženje pod sjenovitim čokovskim borovima.

* * *

Župa Tkon ima osnovnu školu i mjesnu poštu.

Župna kuća potječe iz sredine 19. st. Bila je obnovljena i proširena 1889. god. a nešto je udaljena od župne crkve. Adresa: 23215 Tkon. Tel. (023) 285 327. Općina Tkon.

Mjesno groblje udaljeno je od župne crkve crkve.

U župi pastoralno djeluju dvije časne sestre, zajednice sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga. Župnik je don Grgo Batur, dekan Pašmanskog dekanata.

Literatura:

- I. Ostožić: *Benediktinci u Hrvatskoj*, Split 1964., sv. II., str. 221-234.
Pašmanski zbornik, Otok Pašman kroz vjekove i danas. zadar 1987. Zbornik radova sa znanstvenog skupa održanog u Zadru od 2. do 4. prosinca 1981. ima 380 str.

Poruka Svetog Oca za XVII. svjetski dan mladeži u Torontu 2002.

"VI STE SOL ZEMLJE... VI STE SVJETLOST SVIJETA" (Mt 5,13-14)

Draga mladeži!

1. U životu su mi sjećanju ostali predivni trenuci koje smo zajedno proveli u Rimu u tijeku Jubileja 2000. godine, kada ste hodočastili grobovima apostola Petra i Pavla. U dugim tihim povorkama prolazili ste kroz Sveta vrata i pripravljali se za primanje sakramenta Pomirenja; zatim ste u večernjem bdjenju i na jutarnjoj misi na Tor Vergati doživjeli trenutke snažne duhovnosti i duboko iskustvo Krista; ojačani u vjeri vratili ste se svojim domovima ostvariti poslanje koje sam vam povjerio: postati, u osvit novog tisućljeća, neustrašivi svjedoci Evanđelja.

Sada je Svjetski dan mladeži važni dio vašeg života kao i života Crkve. Zato vas pozivam da se započnete pripravljati za sedamnaestu proslavu toga velikog međunarodnog događaja, koji će se održati u Torontu u Kanadi, na ljeto iduće godine. Bit će to još jedna prigoda da se susretnete s Kristom, da svjedočite njegovu prisutnost u današnjem društvu i da postanete graditelji "civilizacije ljubavi i mira".

2. "Vi ste sol zemlje... Vi ste svjetlost svijeta" (Mt 5,13-14): to je tema koju sam izabrao za idući Svjetski dan mladeži. Slike soli i svjetla kojima se služi Isus bogate su značenjem i jedna drugu upotpunjaju. U drevna vremena, naime, sol i svjetlo smatrani su osnovnim životnim elementima.

"Vi ste sol zemlje...". Jedna je od osnovnih funkcija soli, kao što je poznato, začiniti hranu, dati joj okus i miris. Ta nas slika podsjeća da je po krštenju cijelo naše biće bilo duboko promijenjeno, jer je bilo "začinjeno" novim životom koji daje Krist (usp. Rim 6,4). Sol, zahvaljujući kojоj naš kršćanski identitet ostaje nedirnut čak i u potpuno posvetovnjačenom svijetu, krsna je milost koja nas preporiča te počinjemo živjeti u Kristu i

postajemo sposobni odgovoriti na njegov poziv: "prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu" (Rim 12,1). Pišući rimskim kršćanima sveti ih Pavao potiče da jasno pokažu kako su njihov život i način razmišljanja različiti od njihovih suvremenika: "Ne suočljivajte se ovom svijetu, nego se preobražujte obnavljanjem svoje pameti da mognete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno" (Rim 12,2).

Dugo vremena sol je također bila sastojak koji se obično koristio za čuvanje hrane. Kao sol zemlje vi ste pozvani ustrajati u vjeri koju ste primili i nepromijenjenu je prenositi dalje. Vaš je naraštaj osobito snažno izložen izazovu očuvanja cjelovitog poklada vjere (usp. 2 Sol 2,15; 1 Tim 6,20; 2 Tim 1,14).

Otkrijte svoje kršćanske korijene, proučavajte crkvenu povijest, produbljujte svoje znanje o duhovnoj baštini koja vam je predana, naslijedujte svjedoke i učitelje koji su vam prethodili! Samo ostajući vjerni Božjim zapovijedima, Savezu koji je Krist zapečatio svojom krvlju prolivenom na križu, moći ćete biti apostoli i svjedoci novog tisućljeća.

Čovjekovo je naravi, a osobito mladeži, svojstveno traganje za Apsolutnim, za smislim i puninom života. Draga mladeži, neka vas ne zadovolji išta što je manje najviših idealja! Ne dopustite da vas obeshrabre oni koji su, razočarani životom, postali gluhi za najdublje i najizvornije želje svog srca. S pravom ste razočarani u isprazne zabave, prolazne mode i površne namisli. Ako svoje velike želje budete sačuvali za Gospodina, znat ćete se kloniti osrednjosti i konformizma, tako raširene u našem društvu.

3. "Vi ste svjetlo svijeta...". One koji su prvi slušali Isusa, kao i nas, simbolika svjetla podsjeća na želju za istinom i žđ za dostizanjem

Danas živi u Tkonu 730 žitelja.

Gospodine 1818. Tokon broji 250 duša, a biskuup J. Franojš Novak bilježi 60 obiteľjí, 50 dečee i svih stanovnika 447. Draganovićev Semantički stanovnik 838 stanovnika, a njegevo Semantički stanovničko iz 1939. god. Crkve u Jugoslaviji iz 1934. god. 1974. god. 727. stanovnika.

Vizitator Brilj biliježi 1603. god. 172 osobe
dođe prečestiti (50 ogrijista), a ostalih ziteli u
TKonu 250. Godine 1608. prema popisu za-
darškog gradskog kneza Oktavijana Mocce-
tića TKon je brojio 228 duša (v.). Zadarški
dolgoje, 9174. str. 177.). Glagoljska tkinska
matična bilježi da je 1617. u mjesecu svibnju 255
stanovalika. Biskup V. Majević je zabilježio
da je 1714. god. u TKonu nasao 264 zitelja, a
diskup Mate Karanđan god. 1760. 350 duša.

Broj stanovnika

mostansko zvono (sa Cokovca), saliveno i 391. godine i urešeno grbom Fridrika Juge- vica, ali je u drugom svjetskom ratu uništeno, materijal prodan" — piše dr. I. Ostojić, Ben. u Hrvatskoj, sv. II. str. 233.

Zvono na Cokovci. Do samostanske crkve
bitje se stari, kasnije snizeni zvonik. Na njemu
dobji natpis: MDCCI ANNO. Na zvoni su 4
zvono koje posjedce iz 1701. god. To svje-
tih: 1. Okrujena Gospa u dugom plasti
2. Ilik redovnika Majka Isusova, sv. Ivan i Marija Mag-
dalena; 4. Ilik: redovnik sa Štapom (sv. Roko?).

Cerverti natpis je neigljuv.
Na gomjsem díješu natpis dosta velikim
slovima: ECCE CRUCEM DOMINI, FUGITE
PARTES ADVERSAE!

- SOLI DEO HONOR ET GLORIA.

CONFUNDAR IN AETERNUM
- A FUGGORE ET TEMPESTATE LIBERA

Majte zvono ima promjer 72 cm i naftis ve-
likim slovima: ANNO 1902. OPERA DI
PIETRO COLBACCHINI FU CIO DI
BASSANO. U manjim medaljoniima ispisani
su ovi naftisi:

red: GODINE MDCCCLXXX
DUASM MUPAS

red: SVAKI DUH HVALI GOSPODA
red: NADBISKUP VOJAZUCI NT. PR. PETAR

sima. Likovi: sv. Katarina (s kosticemi palmom
mugenjstvom), veleki krtiz i dva sveca. U donjem

ISOŠKI IOMAMICKI ZVONIKI — *alata inženjering* — „natur“ — ističe Šemaitzam iz 1904. god. U njenom su dva veoma stara zvona, električni- rana 1980 (firma Giacometti — Padova).

Tříoska zvona

15. st. Kritž je visok 195 a širok 164 cm. Na gornjim proširenjima križa naslikana su pod prsja Marije, Ivana i arkanđela. Crkva je bila obnovljena 1876. I poslije 2. svj. rata obnovljena je samostan te se stalno restauirala. U benediktinskom samostanu na Gokovcu danas blagoslovljeno desetlju sijedeći monasi: Miljanović o. Jozo, prior; Kirilgjin o. Martin, monah; Tadić o. Dorođić, monah; Kriztićević br. Dragan, monah, Martin Jeronim, monah. 20. ožujka t. god. premi-br. Jeronim, monah. 20. ožujka t. god. Martin

naugcić cete zivjeti kao „smrvi svjetlosti i si-
novi dama“ (I Sol 5,5) i na taj način svima po-
kazati da „plod je svjetlosti svaka dobrata,
pravednosti i istina“ (Ef 5,9).

to su omi kosi su iskljuceni iz gospodarskog razvoja, koji su bez krovova nad glavom, obitelji ili posla; brojni su izgubljeni u svjetu lažnih opsejna ili su izgubili svaku nadu. Razmatra-

ta time milostí Pomicija i Euharistije. Po-
hodajte Gospodina u onom susretu „srca sru“
sto ga Predstavlja euharistijsko klasanje. Iz
dana u dan dobitavat cete novo snagu Koji
vam pomoci da donešete uspehu onima koji

Jasmina i u vasiim zupaniiia, u vasiim poroumiiia,
udruugama i zasehnicama Kresti vas poziva,
Ckva vas prihvaca i zeli biti vas dom i vasa
skola zasedništva i molitve. Pommo prouča-
vsite Božju Rijec i dopustite da ona rasvijetli

„odraz“ (br. 54).

*nečemu kog se sam uhapsio Bocskaiom Bođani
kako bih pratio sve krstene luke na toj novoj di-
onici životra Crkve i Judu: „Novo stoljeće i
novo Isusgjeće očvaraju se Kristovu svjetlu.
No, ipak svih ne vide to svjetlo. Mi imamo pre-*

Crkve! U nizihovoj Izubavi Prema Bogu pred svijetom sjaje nijihove herojske kreposti te takto postaju zivotni uzori koji je Crkva svima predlozila za nasljedovanje. Sjetimo se samo Pedro Calungsod, Josephine Bakthita, Terezija Lisieux, Pier Giorgio Frassati, Marceli Callo, Francisco Castello Aleu ili još Kateri Tekakwitha, mlađa Irokезijka prozvana „Jill-ja-n Mohawka“. Po zagovoru toga velikog mnogstva svjedoka neka Bog i vas, draga mlađeži, učimi svećima trećege tisućljeća!

IZ POVIJESTI NAŠIH ŽUPA

ŽUPA TKON

Mjesto Tkon je župa sv. Tome, apostola. To je najstarije mjesto na otoku Pašmanu. Smjestila na krajnjem sjeveroistočnom dijelu otoka, nasuprot Biogradu. Stanovici se pretežno bave poljoprivredom, ribarstvom i turizmom. Potječe iz prapovijesti, 1. st. prije Krista – otok spominje u 11. st. bizantski car Konstantin Porfirogenet pod nazivom *Katan*. Tako se zvao čitav otok do rimskog vremena. Tijekom povijesti mjesto je dobivalo različite nazive. Izvori iz 1067. god. bilježe ga kao *Katun*, što kasnije metatezom prelazi u *Tucum*, *Tcon*, *Tkon*, a kasnije u *Cun*, *Kun*, kako i danas domaći žitelji zvou svoje mjesto: Kun, Tkon.

Tkonske crkve

U župi Tkon nalaze se četiri crkve.

Današnja *župna crkva sv. Tome* izgrađena je oko 1730. god. a posvetio ju je 8. srpnja 1742. zadarski nadbiskup Vicko Zmajević. To svjedoči natpis u prezbiteriju: *PRISLI I PROSNI GN VJSKO ZMAJEVICH ARKIB. ZADARSKI POSVETI OVU CRIKVU NA VIII. LUJA MDCCXLII. BI PAROCHIJAN D. PETAR PLETICOSSICH.* Sve do 17. st. crkva se zvala crkvom sv. Marije.

Crkva je romanična, trobrodna s apsidom, pet mramornih oltara i sa svake strane matroneum s triforima. Lađe dijeli sa svake strane šest stupova s bogatim kapitelima. Na glavnom oltaru nalazi se umjetnička slika Bogorodice na prijestolju, rad zadarskog svećenika Petra Jordanića (Pašmanski zbornik, Zadar 1987., str. 90.). S lijeve strane je kip sv. Šimuna, vrijedan mletački rad. Bila je obnovljena 1938. god. za župe upravitelja don Lea Uglešić a prema nacrtima i pod vodstvom ing. Emilia Conte d'Erco. On je u obnovi sudjelovao besplatno kao i vjernici Tkon. Restauracija je izvršena

"milodarima svećenstva i bogoljubnog naroda jedne i druge biskupije" (v. Šibenski Katolik, 1938., br. 43., str. 4.). I za 2. svj. rata crkva je bila oštećena, ali je zauzimanjem koludara sa Čokovca, koji 1956. preuzeše upravljanje župom, bila sasvim obnovljena.

Crkva sv. Antuna, pustinjaka, opata, podignuta je u mjestuostavštinom mještanina glagoljaša A. Palaškova 1672. Ima mramorni oltar, kupljen u Zadru 1800. god. za 150 forinti. U novije vrijeme obnovljenu je blagoslovio 5. srpnja 1990. g. nadbiskup zadarski mons. Marijan Oblak uz ophod kroz mjesto i sudjelovanje brojnih vjernika. Na preslici ima dva zvona.

Kapelica Gospe Žalosne nalazi se na brdu Kalvarija, s oltarom iz 18. st. I ona ima dva zvona.

Benediktinska crkva sv. Kuzme i Damjana na brdu Čokovcu potječe iz 1125. god. Kad su Mlečani 1125. god. razorili Biograd, porušile i benediktinsku opatiju sv. Ivana u Rogovu, zadužbinu hrv. kralja Petra Krešimira IV. Rogovskom samostanu je hrv. kraljica Lepa već 1076. bila darovala neke zemlje kod Tkon. zato benediktinci poslike razorenja Biograda prijeđoše na Čokovac i tamo podigše samostan u koji prenješe Rogovsku opatiju. Otad je Čokovac kroz nekoliko stoljeća bio centar glagoljaštva i rasadište narodne pismenosti i kulture.

Crkva na Čokovcu bila je građena u vrijeme romanike, a obnovljena u vrijeme gotike (portal iz 1418.). Danas je to gotička crkva. U luneti glavnoga gotičkog portala iz početka 15. st. stoji lik Bogorodice na prijestolju s Djetetom. U samostanskoj crkvi vidimo čuveno gotičko slikano raspelo nepoznatog majstora iz

5. Dragi mladi prijatelji, Toronto čeka sve vas koji možete doći! U srcu višekulturalnog i viševjerskoga grada govorit ćemo o Kristu kao jedinom Spasitelju i naviještati sveopće spasenje čiji je Crkva sakrament. Molit ćemo za puno zajedništvo među kršćanima u istini i ljubavi odgovarajući na žurni Gospodinov poziv "da budu jedno" (Jv 17,11). Dođite i učinite da širokim ulicama Toronta odjekuje radosni navještaj Krista koji ljubi sve ljude i vodi punini svaki znak dobra, ljepeote i istine prisutne u čovjekovu svijetu. Dođite i kazujte svijetu radost koju ste našli susrevši Isusa Krista, svoju želju da ga bolje upoznate,

svoju spremnost da naviještate Evandgelje spasenja do nakraj zemlje! Vaši kanadski vršnjaci, zajedno sa svojim biskupima i građanskim vlastima, već se pripremaju primiti vas s velikom toplinom i gospoljubivošću. Na tomu im već sada od sveg srca zahvaljujem. Neka ovaj Svjetski dan mladeži na početku trećeg tisućljeća svima donese poruku vjere, nade i ljubavi! Neka vas prati moj blagoslov. Svakog od vas, vaš poziv i vaše poslanje povjeravam Mariji, Majci Crkve.

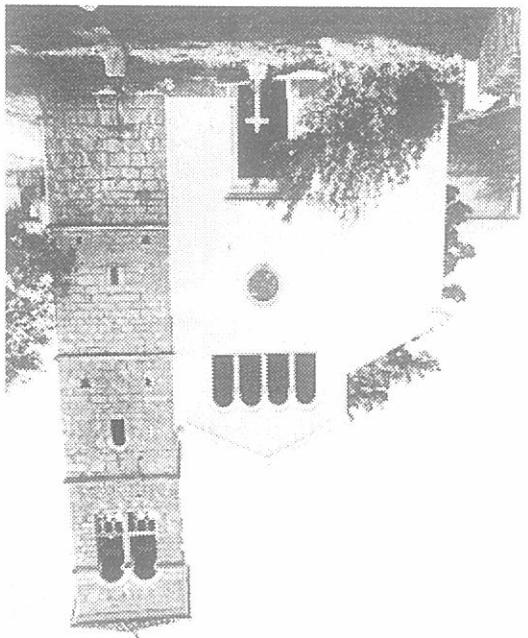
Iz Castel Gandolfa, 25. srpnja 2001.

Ivan Pavao II.

Glavni oltar župne crkve u Tkonu

Zupna crkva Sv. Tome apostola u Tkonu

Lívio Marján

Possiblejne podne, u župnoj crkvi, održana je svećana glazbena priredba, prigođom phvablije kolaudacije orgulja. Na prirređbi su nastupili Monika Bukulin, čelistačica i flautistica, glazbica svetog orkestra u Mainzu, Suncica Vučelić, flautistica, podrijetlom Žmankica, Emina Armano, organologičar i orguljaš iz Zagreba, o. Izak Sprajla TOR, ravnatelj Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu, Domagoj Kalcina, žmanski bogoslov, „Koristi sv. Marije“ iz Salih i crkveni psevaci Žmana. Pored saljskih izmanjskih crkvenih glagoljaških napjeva, iz vodila su se dešta Andelka Klobočara, G. Ph. Telešmann, J. S. Bacha, Fortunata Pintarica, Franje Dugeana, Zlatka Vidulica i Edvima Bu-

Mjeh za zrak je na električni pogon ugraden u orguljama.

NOVE ORGULJE U ŽMANU

B.R. 9-10/2001.

Pri gospodom ovo gospodarske svelkove vreme župnoge naslovni ka, Glavo si je ka sv. Ivan Krstitej, kakto Žmanci kazu „Oskrovansja“, u župnje krvki su postavljene su i blagoslovljene nove orgulje. U nedjelju 26. kolovoza, uči Glavo- sijeka sv. Ivana Krstitele, prije nedjeljne Mise kosi je predvodo, blagoslovio ih je mons. Marijan Obak, nadbiskup u mrtu. Orgulje su nabavljenie zalašnjem gosp. Edvina Buki- lina, Žmanca koji živi u Njemačkoj, kod Ober- lingera Orgelbau, u Wimedesheimu, Njemačka.

Nove žmanske orgulje imaju 6 registara na jednoume manualu i pedalu, te mehaničku trasistru. Kroviste orgulja je izrađeno od ora- hova drva. Dispozicija orgulja: Manual od C - G „, Gedackt 8 „ - bas i diskant; Rohrflöte 4 „; Principal 2 „, Quinte 1 /3; Cymbel 1 -2 strukti. Pedal: Sordun 16 „; Spojnica pedala.

Prigodom ovogodišnje svetkovine župnog naslovnika, Glavosijeka sv. Ivana Krsiteli, Mijeh za zrak je na električni pogon ugraden u orguljama.

Mi se je na električni pogon ugraden u
pričgadom svetkovine župnog
naslovnika, Glavosijeka sv. Ivana Krstiteљi,
kako žmanci kazу „Osikovanija“, u župnij
orguljama. Župnije su i blagoslavljenje nove
crkvi su postavljene u „Osikovanija“, u župnij
orgulje. U nedjelju 26. kolovoza, uči Glavo-
sijeka sv. Ivana Krstiteљa, prve nedjeljne Mise
koju je predvođio, blagoslavio ih je mons.
Marijan Oblik, nadbiskup u mrtu. Orgulje su
svetogličnog orkestra u Mainzu, Sungica Vu-
lejša, Flautistica, podrijetlom Žmanki, Emir
Armano, organolog i orguljari iz Zagreba, o-
lak Šprilaš TOR, ravnatelj Instituta za
zmański bogoslov, „Koristi sv. Marije“ iz Šali-
čevi crkveni pjevači Žmana. Pored sajiskih i
žmanskih crkvenih glagoljaških napjeva, iz-
vodiila su se dešta Andelka Klobočara, G. Ph.
Tellemann, J. S. Bacha, Fortunata Pimatarica,
France Duagma, Zlatka Vidulica i Edvima Bu-
kulina.

Tajništvo Hrvatske biskupske konferencije

Razmatasugici aktualnu situaciju u Crkvi
društvu, biskupi ponajprije upucuju snaze
Hrvatski poslovni da je i predanije upravljačaju svog
moliće i žrtve Bogu za Domovinu, za njene
Biskupi su ujedno odredili da se ove godine i
Dan domovinske zahvalnosti, u nedjelju
kolovozza, u svim crkvama u Hrvatskoj sljuti
sveta misa za Domovinu.

U ovom trenutku za hrvatskih narod i državu Hrvatsku biskupi pozivaju sve
vjernike da se u molitvi snazi do povozu Svetog Krila kom, Blazenuom Djelicom Mati
tovom Majkom, Blazenuom Djelicom Mari
nade i utjeha kao što je to bila u teškim trenu-
jima Kraljicom mira, da nam ona ostane za-
cima naše povijesti. Svećenici će u tom vidi-
o razmizirati prigodne podozrosti.

Biskupi su Projekti svosj Komisiji „Institu-
te et Pax“ da na temelju načela krasćanske etike
socijalnog nauka Katoličke Crkve uputi ja-
nost poseban apel o aktualnim prilikam
nasge naroda, država i države.

BISKUPSKÉ KONFERENCE Zágreb, 17. srpnja 2001.

PRIVATE

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

VJESNIK

VIESEN

Tradicionalna proslava *Vele Gospe* u Pagu obilježena je svečanom procesijom s čudotvornim Gospinim kipom, koji je nosi iz crkve u Starom gradu u zbornu crkvu Svetе Marije u gradu Pagu. Više tisuća okupljenih ljudi, priđošlih iz svih mesta otoka Paga, iz okolice i brojni turisti sudjelovali su ili pratili svečanu procesiju na putu do cilja. Pred vratima *Vele crkve* zadarski nadbiskup u miru mons. Marijan Oblak dočekao je Gospin kip i predvodio je svečano euharistijsko slavlje zajedno s paškim župnikom don Srećkom Frkom Pešićem i svećenicima otoka Paga.

DRAČEVAC ZADARSKI – POD SVODOVIMA NOVE CRKVE

U svibnju ove prve godine trećeg tisućljeća posvetio je zadarski nadbiskup Ivan Prenda novu crkvu Uznesenja Marijina u istočnom dijelu našega Grada, u Dračevcu zadarskomu. Svetkovinu Uznesenja ili Veliku Gospu štuju vjernici Dračevca već pola stoljeća kad su joj u čast podigli župnu crkvu. Kao u davnini, za turskih prodiranja, tako i na početku našega obrambenoga domovinskog rata, porušiše je srpski okupatori, čestnici, iz neposredne blizine. Ali što je mržnja razorila, poslije deset godina podigla je ljubav i velikodušnost našega Zadranina koji živi u Rimu a koji je početkom 2. svj. rata vodio župu Dračevac. To je mons. Šime Duca, Papin prelat i začasni kanonik zadarski.

Župljani Dračevca duboko vjeruju da je njihova nebeska zaštitnica, moćna Pomoćnica i Zagovornica svih kršćana, na samom početku Domovinskog rata, kad su se drski četnički tenkovi došuljali do same ograda mjesne župne crkve, svojim majčinskim zagovorom spasila njihovo mjesto i grad Zadar. Stoga su na samom početku posvete nove crkve dragi Majčin kip u ophodu dopratili do njezina olтарa zahvaljujući joj na izvanrednoj zaštiti i milosti.

Rozario Šutrin

U Dračevcu zadarskom po prvi puta je u novosagrađenoj župnoj crkvi Uznesenja Marijina proslavljen njezin blagdan, a svečanu svetu misu predvodio je i okupljenim vjernicima propovijedao njezin darovatelj mons. Šime Duka iz Rima, zajedno s župnikom don Rozarijem Šutrinom i mons. Milivojem Boločićem, generalnim vikarom i dekanom zadarskog dekanata Zadar-Istok don Mladenom Kačanom.

Nedjeljko Zubović

Izjava Komisije HBK "Iustitia et pax" povodom aktualnih događanja u Hrvatskoj

Odazivajući se poticaju hrvatskih biskupa s njihova izvanrednog zasjedanja održanog 17. srpnja o. g.; dijeleći zabrinutost mnogih hrvatskih građana zbog stanja u kojem se nalazi naša zemlja; želeći se uključiti u dijalog oko

IZJAVU

1. Već više godina u relativno kratkim razmacima hrvatski građani izvrgavani su stanjima velike psihičke napetosti zbog događanja na političkoj sceni. Jedan od razloga za ponavljanje takvih stanja nalazi se u nedefiniranom i nejasnom odnosu nekih međunarodnih čimbenika prema hrvatskoj državi i načinu na koji je ona stekla svoju samostalnost. Iako je, međunarodnim priznanjem i uključenjem u najvažnije međunarodne organizacije, Hrvatska postala ravnopravnim članom zajednice svjetskih naroda i država, te se njena suverenost i samostalnost ne postavljaju izravno u pitanje, nekim međunarodnim faktorima toliko je toga upitno u fazi njezina nastanka da u njihovim stavovima izgledaju čak upitni i samostalnost i suverenitet same države.

2. Iako sve domaće političke elite javno govore da za njih nije upitan legitimitet nastanka hrvatske države niti njezin hod prema samostalnosti i cjelovitosti, ipak je jasno da ni na početku borbe za samostalnost i ni u raznim fazama, nisu svi jednakoj sudjelovali u toj borbi niti se danas slažu u ocjenama puta prema samostalnosti. Tako je pored krize odnosa prema međunarodnim čimbenicima postala još opasnija kriza odnosa unutar same države, do te mjere da se može govoriti o dvije Hrvatske, odnosno dva suprotstavljenja pogleda na jednu te istu stvarnost, o lomu unutar

pitanja o kojima se u nas raspravlja na svim razinama, a o kojima bi mogla ovisiti i budućnost naše zemlje, Komisija Hrvatske biskupske konferencije "Iustitia et pax" daje sljedeću

hrvatskog nacionalnog bića. Ne bismo se smjeli pomiriti s činjenicom da je proces nacionalnog pomirenja doživio svoj konačan neuspjeh.

3. Za izlazak iz te dvostrukе krize potrebno je na međunarodnoj razini izboriti jasnu pregovaračku poziciju. Ponajprije tako što će svatko, tko smatra da se ima pravo uplitati u stvari hrvatske države, jasno definirati svoj stav prema njezinoj prošlosti i prema njezinoj budućnosti. Ne smije se dopustiti da razni činovnici trećega reda donose takve prosudbe koje su u stanju uzneniriti cijelu hrvatsku javnost. Svaki zahtjev međunarodnih nadleštava treba u sebi sadržavati jasna uporišta ne samo u međunarodnom nego i u hrvatskom pravu.

4. Jedan od zastupnika u Saboru citirao je Stjepana Radića kako je on poslanike koji su 1918. isli u Beograd okvalificirao kao guske koje idu u maglu, jer prethodno nije bila izborena zadovoljavajuća pregovaračka pozicija. Treba i danas ukloniti tu maglu prema našoj prošlosti kako nitko ne bi prisvajao sebi pravo iz te magle izvlačiti sad ovaj sad onaj dokaz protiv Hrvatske. Veoma su znakovite dvije optužnice iz međunarodnog kaznenog suda u Haagu, koje su, unatoč dosadašnjim uvjerenanjima od strane toga suda kako je ugovaranim zadovoljan suradnjom s Hrvatskom, u Zagreb ipak pristigle zapečaćene.

Svećenikom misištim slavljima i procesijama, uz brojno sudjelovanje vjernicke pukla, u svim svečinama zadarške nadbiskupije proslavljenja je svetkovina Uznesenja Marijina, u svrđedu 15. kolovoza 2001. godine. Na svetkovini je bilo, spa naslovnik župne crkve, Kraljica, Šakima, Olibu, Belafiz, u Pagu, Škabmji, Salima, Zadru- Malom Izu, Ravni Ugljanu, Rodaljicama, Pe- rusinu, Kraljici Velikom Rujnu na Velebitu, Uznesenja Marijina na Belafizi, srednju Uznesenju Gospe Masliniske u zadarškoj župi starjicom više od šest stotina godina, predvodi koceljarciji s župnikom don Ivanom Mlusi- suradnikom don Nedjeljko Zubovićem i još i dekorativnu vjeru. Život je za vjernika svet- ijsa, a ne igračka. Opre dobo je zakon, a ne željotvorinu vjeru, život je za vjernika svet- zamsku za nainve. Čovjek kras mene je vred- nota koja ima pravo na sreću i na ovom svećeniku, a ne stepenica moje sebičnosti. Tako svjetlu, a ne stepenica moje sebičnosti. Tako kosi im razloge za nadin. Bit će sebičnosti, ali liubav je jaca. Bit će zla, ali dobro je nad- kritom i proslavljeno Marijom je u Božjem Kristom i proslavljeno Marijom je u Božjem planu smisao čovjekova poslovanja, reko je medu ostalim predsjedatelj euharističkog slavljaju mons. Ivan Prendaa.

PROSLAVA VELIKE GOSPE U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Nedjeljko Zubović

zravnje u području svim kandidatima iz čupre Bib-
mje koji ih putem prema svećenistvu, Nad-
biskup je obratio redenika Josipa da im mla-
đicima bude primjer i podrška koja im je
dovoljna iznimno potrebna jer se već
uzjensno vrijeme osjeća odredeni strah i klo-
nulost kada je u pitanju svećenički poziv.

Tako su nastajali razni pozivi, a u Crkvi su se od početka oblikovale ti sluzbe, postavljane stupnjevito: dakovska, svećenička i biskupska. Razlažuci okupljenim vjernicima kako danasni redenik Josip Filip prima dakovnat radi puta sluzbe u Crkvi potreba posaćena Božja područje kao i zaloganje samoga rednika. Zahvaljući se vjernicima koji zaslužili za molitve i

6 Na multitudinem planu poterem i.e. kan-

VJESNIK

B.R. 9-10/2001.

6. Na nuntărășnijem planu potreban je kon-
seszus oko bimih stvari. Ono „năse i văse” u
hrvatskoi državi rebasardržavati sve bimele ele-
mente năse državnosti. Dama se u tom smislu
svi moramo oslobođiti isključivosti samo svu-
jih zasluga. Da pagač, i Katolička Crkva mora
se oslobođiti sveje posestivne ljudske države
hrvatskoj, kao da ona treba biti nerazdvojivo
vezana za Crkvu. Niko ne ma pravo samu sebi
prihvatašati ono što je zasednike. To više sto
njegozine gradaće, pa i za one koji se nisu jed-
nakomu. Ne treba to shvatiti u smislu da se ne
obranu. Vredniji stvarne zasluge posedimaca i skupina
za nastanak države, nego da se nekom pose-
sivnom ljudstvu ne drži hrvatsku državu kao
neko privatno imanje i pravo, gđje drugi mogu
samogostovati, ali ne biti i jednako pravni.
Prava ljudska prava i samsostalnici
državni nadlazi probitke posedimaca i stranaka.

U Zagrebu, 23. srpnja 2001.

U tom svjetlu je potrebno da sadarsija vladajuća koalicija bude otvorena prema priznajući vlasti u priznajući nezavisnost Zasluga za nastanak i razvoj hrvatske samostalnosti. S druge strane, priznati je potrebno da danasne stranke primajuće odlikujući kvalitati. Jer, svi smo se 1991. godine odlikili za svoju slobodu i braću samostalnu Hrvatsku.

Mons. Ivan Milovan,
biskup porečko-pulski,
predsjednik Komisije HRK „Iustitia et Pax“

Svářka je 19. ledna 1993 v Praze na Vinohradech v domě č. 10/103 v ulici Kojšovského. Představuje se s manželem Jiřím Štvalarem, který je dle svého vlastního prohlášení občanem Německa. Štvalar je vysoký, silný muž s tmavými vlasy a obočím. Má modré oči a nos. Je vysoký 185 cm a váží 85 kg. Má růžovou koženou kabelku a všechny jeho šaty jsou značky Hugo Boss. Štvalar je vysoký 185 cm a váží 85 kg. Má růžovou koženou kabelku a všechny jeho šaty jsou značky Hugo Boss.

Europu, koja gubi vjeru i svoje kršćanske koričene. Budućnost Europe leži u njenomistočnom dijelu. Posebno se osvrnuo na obiteljsko i bračno zajedništvo, te na odnose muža i žene, rekavši da muževi imaju veliku odgovornost za obitelj, koju ne mogu prepustiti na ženu i djecu. Ženama je pak rekao da ljube svoje muževe, jer otkako su žene prestale ljubiti svoje muževe, odonda su nastale rastave i svaka druga zla. Posebnu važnost propovijednik je stavio na sakramenat sv. ispovijedi. Grijeh treba ispovijedati, a onaj koji tvrdi da se ne treba ispovijedati pada u āavolsku zamku. Nažlost, i neki svećenici govore kako ne postoji grijeh. Duh Sveti dolazi da nam otvara grijeha, a vi ih nemojte skrivati. To je djelo sotone koje se očituje u raznim "new age" pokretima, preko kojih djeluje zli, koji lažno obećava i zarobljuje čovjeka, a Duh Sveti ga oslobađa.

Trećega dana u prijepodnevnom nagovoru o James je u jednom dahu iznosio svoja iskustva, svjedočenja i zapažanja o životu Crkve u prošlosti, o njenoj sadašnjosti s pogle-

ĐAKONSKO REĐENJE JOSIPA LISICE

Zadarski nadbiskup Ivan Prenda, u nedjelju 15. srpnja, preko svećane nedjeljne župne Mise u župnoj crkvi Uznesenja Marijina u Bibinjama, zaredio je za đakona bogoslova Zadarske nadbiskupije Josipa Lisicu, rodom iz te župe. U prepunoj Gospinoj crkvi, zajedno s nadbiskupom su koncelebrirali don Andelko Buljat, domaći župnik, o. Grgo Sikirić, franjevac-trećoredac, rodom iz Bibinja, don Janko Segarić, dugogodišnji hrvatski župnik u Los Angelesu, don Ivan Mustać, župnik Zadar-Belafuže i don Radojica Josip Pincić, duhovnik Nadbiskupskog sjemeništa "Zmajević" u Zadru. Slavlju ređenja nazočili su još bogoslovi i sjemeništarci Zadarske nadbiskupije.

dom na budućnost. Nakon toga bila su svjedočenja desetak osoba koje su doživjeli nutarnje duševno ili tjelesno ozdravljenje. U svojim izlaganjima propovijednik nikoga nije izostavio, govorio je zanosno svima: djeci, mladima, roditeljima, svećenicima, laicima u Crkvi, za koje je ustvrdio da je ovaj milenij u koji smo zakoračili milenij laika, nakon čega se dvoranom prelomio snažan i dugotrajan pljesak. Nakon nagovora uslijedila je molitva za nutarnje ozdravljenje i iscjeljenje obiteljskog stabla. Sklopjnih očiju i s rukom na srcu vjernici su u tišini slušali predvoditeljeve molitve za svakog pojedinog i za sve potekoće i probleme koji ih tiše. Poslije svete mise zaključnim riječima: "Mi smo nova generacija. Hrvati su nova Kristova generacija", o. James Manjackal se oprostio od zadarskih vjernika i nastavio svoje sljedeće postaje apostola i misionara Kristove ljubavi za čovjeka i za svijet.

Nedjeljko Zubović

U svojoj propovijedi, predvoditelj slavlja govorio je o Božjem pozivu za duhovnu službu, ističući kako Bog uvijek za službu naviještanja Riječi istine i života treba beskompromisne i hrabre ljude koji su doživjeli neodoljive Božje zahvate u svom životu te se predali u Božju službu spasenja svijeta i čovjeka. Ponekad sam Bog dramatično čovjekovo hrvanje sa samim sobom i s Bogom, o svojoj vlastitoj neprikladnosti, nedostojnosti, nedoraslosti, beskorisnosti razbijja i lomi svojom jasnom predodžbom i zadatkom pozvaniku. Isustvo svih od Boga pozvanih ljudi da njemu i svojoj ljudskoj braći posvete svoje sposobnosti uma i srca govore da čovjek raste u svijesti da je pozvan i što Bog od njega traži u njegovu životu, a što traži da učini za ljudе.

ZADARSKA NADBISKUPIJA

MOLITVA ZA DOMOVINU NA DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI U ZADARSKOJ NADBISKUPIJI

Hrvatski su biskupi na izvanrednom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije od 17. srpnja 2001. godine, u Zagrebu, uputili poruku svim vjernicima u Hrvatskoj "da u ovom bremenitom trenutku Domovine jače i predanije upravljaju svoje molitve i žrtve Bogu za Domovinu, za njezino dostojanstvo, mir i slogu". Tada su biskupi donijeli odluku da se, u nedjelju 5. kolovoza 2001. godine, na Dan domovinske zahvalnosti, u čitavoj Crkvi u Hrvatskoj obilježi blagdan posebnim slavljenjem svete mise za Domovinu. Zadarski nadbiskup mons. Ivan Prenda, tom prigodom je u Katedrali sv. Stošije u Zadru, pred mnoštvom nazočnih vjernika, predvodio svečanu koncelebriranu svetu misu za Domovinu i nazočnima uputio svoju pastirsku poruku. U svim crkvama Zadarske nadbiskupije slavile su se Svetе mise za Domovinu po nedjeljnom župnom rasporedu. Svi svećenici su svojim vjericima prenijeli Nadbiskupovu poruku za Dan domovinske zahvalnosti, slijedećeg sadržaja:

U duhu priopćenja Stalnog Vijeća Hrvatske biskupske konferencija, od 13. srpnja 2001. godine, zatim poruke hrvatskih biskupa s izvanrednog zasjedanja HBK, 17. srpnja, u Zagrebu i Izjave Komisije HBK "Iustitia et pax" povodom aktuelnog događanja u Hrvatskoj držim važnim i potrebnim iznijeti sljedeće:

1. Svaki vjernik Hrvat, i svaki građanin dobre volje u Hrvatskoj, svjestan je da je stvaranjem hrvatske države i njezinom cjelovitošću stvoren životni okvir za opstojnost, dostojanstvo i napredak hrvatskog naroda i svih građana. Svojom državom hrvatski narod je postao član svjetske zajednice naroda te joj doprinosi svoje duhovne i kulturne vrednote, a od svjetske zajednice naroda prima za uzvrat neke njezine vrednote kao doprinos svome razvitku i afirmaciji. Zato je samostalnost i nezavisnost naše hrvatske države od velikog značaja za očuvanje i razvitak, naše kulture, jezika, naše narodne tradicije, naše povijesti i duhovnosti. Stoga je u ovom trenutku bitno da svi: nosioci vlasti u zemlji i oporba, članovi zakonodavnih i sudbenih tijela, građanskih udruga i Crkve, imaju jasno definiran stav o njezinoj prošlosti i njezinoj budućnosti. Država je, dakle, način i okvir života i op

stanka hrvatskog natroda. Baš zato ni pojedinač, ni bilo koja skupina, ni bilo koja vlast ne može izbjegći odgovornost za svoju državu. I svatko, mora doprinijeti njezinoj postojanosti i izgledu njezinog uljudbenog lica. I nikada se ne može u njezinom potvrđivanju i opstanku zaobići pravo i pravednost kako u samoj zemlji tako i u međunarodnim institucijama različitih razina.

2. U uzavreloj atmosferi zbog neprihvatljivih prosudbi naše nedavne prošlosti, od nekih krugova iz inozemstva i nekih krugova u zemljama, stvorili su se u Hrvatskoj nepomirljivi blokovi o ulozi i značenju branitelja u našem oslobođiteljskom ratu. U zrci, koju nerijetko podržavaju neki mediji, omalovažava se proces osnivanja naše države i uloga branitelja. Crkva pozitivno ocjenjuje organiziranje obrane doma i domovine u ratu 1991-1995. Hrvatska vojska nije nikada bila okupatorska vojska. U Domovinskom ratu je bila braniteljska. Crkva cijeni sve žrtve pale za domovinu. Crkva prizna svima zasluge za stvaranje nezavisne i suverene zemlje, od prvog predsjednika dr. Franje Tuđmana, Hrvatskog sabora, političkih stranaka, naše hrvatske dijaspore iz svijeta i brojnih pojedinaca u zemljama i prijatelja iz svijeta. Zato je Crkva zabrinuta

VJESTI I DOGADAJI

KATOLICKI SEMINAR ZA EVANGELIZACIJU CRKVE U ZADRU

Druogoga dama semimara za evangelizaciju
Cikve u Zadru, u justransoj stanici odrižana je
tiskovana konferenčija na kojoj je na novim ar-
ska pitanja odgovarao voditelj o. James Man-
jacakal, ističuci kako je u Zadru osjetio da
nared sluša neštoje propovijed, i kako su izu-
zeemo stupši u spisak neštoje vrugini,
naglašavajući pritom da Bog poseno sada
računa s Hrvatskom. Dobra pozasjed cijeli

na glasava je propovijednik, jedini je čudotvorac Isus Krist. Gospodin me pozvao da se preko menje propovijeda užegovo kraljevstvo. Stoga je svako duhovno i fizicko ozdravljenje potrebito je nazoznim vjericima, koji su ujedno govorile cestu prekidali odštevjenim djičekom. Tjelena ozdravljenja ne treba razmatrati pod svaku cijenu, već s vjerom i ljubavlju očekivati od Boga da nas dotakne i promeni u nama sve što nije u skladu s njegovom voljom, svjesni da možemo biti savršeno uzdravljani u ovom svijetu, a izgubititi dušu u grještima i neveri, a time i citavu vjećnost. Propovedari u ovom svijetu, a izgubiti dušu u grještima i neveri, a time i citavu vjećnost. Propovedajući u svome osobno Isus je dobar i on ozdravljava, a svake osobe daruje kose sram od Boga za boljše, izgavaraju imena osoba koji moliti za boljše, izgavaraju imena osoba koji dočici da je snaga Duhu Svetoga Vladičuva, i dok mogu tenuka ozdravljaju, a onekad i dio tjelesa uzrokuje strahove, depresiju i opterećenost zahvaljujući im. Unatrag je ozdravljene prednje noge tenuka ozdravljaju, a vjera u Isusa Krista je prvi uvjet za ozdravljene rane-
svakom željenom ozdravljenu, a vjera u Isusa Krista je prvi uvjet za ozdravljene rane-
noglašavao je propovijednik, jedini je čudotvorac Isus Krist. Gospodin me pozvao da se

Vodio euharistijsko slavije i nazoznima uputo svosju pastirsku riječ Podrške. Pozdravljašuci domageg nadbiskupa mons. Ivana Prendu o. James je primjetio da je ovo prvi put otkako je na njegovim seminarima za lakič nazozcan je- dan nadbiskup Crkve, te se posljive pozdravnih riječi spustio sa bime i zatržio njegovo blago- slov. „Nisam čudotvorac ni iscjelitelj,“

Obracajuci se vjerujecu kom mnoštvu kose je dupkom iskunilo sportsku dvoranu. James Manjacakal je izrazio svoje zadovoljstvo da-laskom na ovaj seminar za Lake u Zadru gdjetdeset i dvosjice svećenika, predvodeni svojim nadbiskupom mons. Ivanom Predom, koji je svakoga dana nazozio seminaru, pred-

+ Ivan, nadiskup Zadarski

III, 10).

sameostalnos državni nadlazi probitke po-
edeničaca i stranaka. U tome svjetlu je potrebno
da se sadašnja vladajuća kvalificira bude ovojena
prema priznatijom vlasti u priznanju uženih
razloga za nastanak i razvoj hrvatske sa-
ustavljuge za sadašnjih vlasti u priznanju uženih
nosstalnosti. S druge strane je preko
osorebno da današnje stranake izv. Hrvatske godišnje
bilokva budu moguće tolerantije prema vlasta-
učegos kvalificirati. Jer, svaki smo se 1991. godine,
dolugih za svoju slobodu i branili samostalnu

BOGOSLOVI ZADARSKE NADBISKUPIJE

Na studiju u Zagrebu, Kolegij Družbe Isusove, Jordanovac 110

1. Dario Matak (Ražanac-Krneza), IV. godina	3. Ivan Rončević (Zadar-Puntamika), IV. g.
2. Ante Gruban (Ražanac-Jovići), IV. godina	

Na studiju u Rijeci, Teologija u Rijeci, Tizianova 14

4. Don Josip Lisica, đakon (Bibinje), VI. g.	11. Josip Vuleta (Ražanac-Jovići), II. godina
5. Josip Radić (Kupres), V. godina	12. Zoran Topalović (Nova Bila), I. godina
6. Domagoj Kelava (Osijek-Josipovac), IV.g.	13. Ante Sorić (Bibinje), I. godina
7. Dario Koščak (Belišće), IV. godina	14. Ante Bratović (Podgradina), I. godina
8. Ivan Pogorilić (Pag-Gorica), III. godina	15. Martin Jadreško (Mrljane-Neviđane), I.g.
9. Vjekoslav Džapić (Sv. Filip i Jakov, III. g.	
10. Domagoj Kalcina (Žman), II. godina	
- Ukupno: 15 bogoslova

Crkva Gospe od sedam žalosti
na brdu Kalvarija u Tkonu

25. KATEHETSKI DAN ZADARSKE NADBISKUPIJE

Zadar, 12. rujna 2001.

Nadbiskupova homilija na Katehetskom danu
Čitanja: I Kor. 9,13-23; Lk 10,1-12

"Sve činim poradi Evanđelja da bih i ja bio suzajedničar u njemu" (I Kor. 9,23)

Započinjem svoju homiliju pitanjem: Mogu li sva vaša srca i sve vaše misli povezati s molitvom, ushitom *"Jao meni ako evanđelja ne navješćujem"! ?*

Draga braćo i sestre!

Ima razdoblja u povijesti kada je Crkva svjesnija svoga poslanja pred Gospodinom i pred svijetom. Imat će razdoblja kada je spremnija preuzeti zadaću koja joj je povjerena. To znači da ima razdoblja kada nije dovoljno svjesna i dovoljno spremna preuzeti svoje poslanje. U zadnjih pedeset godina Crkva Božja je pokazala u dva velika događaja da je svjesna što joj je Učitelj povjerio. To su II. Vatikanski sabor i Veliki jubilej Kristova rođenja - Sveta godina 2000. Crkva je shvatila da ide u susret novom, promijenjenom, svijetu koji joj je Bog povjerio i kako je to velika i izazovna zadaća. Iako je njezinu poruku, do sada, prihvatio manji dio svijeta, ipak je učinila mnogo.

Pitanje, uvijek aktualno, koliko je Crkva spremna iznova prenijeti poruku Evanđelja - postavlja se i nama samima danas. I mi možemo biti ili ne biti u ovom povijesnom trenutku otvoreni kako bismo ispunili i ono o svijesti i ono o spremnosti. Ako živimo od nekih istina, ali ne od istina teoretskih, nego od istina-stvarnosti, onda je temelj svega u našem životu ovo: Prva zbilja od koje živimo jest naš Gospodin. On nas poziva i on nas šalje. Čuli smo u Evanđelju: On šalje svoje učenike po gradovima i selima da navijeste dolazak Kraljevstva. Dragi prezbiteri, dragi bogoslovi, drage sestre, dragi vjeroučitelji, ništa u našem

životu nije slučajno. Krist je po Duhu zahvatio i zahvaća nas koje je pozvao i poslao.

Zahvaća i kani poslati vas koji ste na putu svećeništva. Zahvatio je i podržava te šalje vas koji ste mu po zavjetima obećali vjernost. Zahvaća i šalje i vas, vjeroučitelje, koji po krštenju i potvrđi želite izgrađivati njegovo Kraljevstvo u djeci, mladima i roditeljima. Krist, dakle, stoji u temelju svoga djela. To je veoma važno. Važno je trajno živjeti od te zbilje i biti svjesni toga neprestance. Bili bismo jedni i prestrašeni kada ne bismo živjeli od temeljne istine da nas On šalje.

Drugo, šalje nas u zajednici., ne pojedinačno. I onda kada smo pojedinačno na svom djelu, u školi, u župi, u obitelji, i onda smo u zajednici. Šalje ih dva po dva i šalje ih kao dvanaestoricu u svijet.. To je druga temeljna stvarnost našega poziva. I zato je silno bitno shvatiti zajedničarsku, komunitarnu dimenziju Crkve. U istom smo djelu sa Svetim Ocem, s mjesnim biskupom, s braćom i sestrama u katehizaciji i odgoju mladih. Jedan smo prezbiterij, jedna smo redovnička zajednica, jedna smo katehet-ska zajednica, jer smo jedno s Kristom koji nam povjerava poslanje u Crkvi za svijet. Ako se ne živi zajedništvo, nema izgleda za ikakav uspjeh. Nema izgleda. Zato vas živo pozivam, svakoga od vas, da shvatite i živite tu komunitarnu dimenziju Crkve i poslanja. Ja sam jedno s braćom koja žive u Barbatu i Kolanu, u Dragama i Pakoštanima, s onima u Kistanjama i s onim na Silbi, jedno tijelo, jedno poslanje. Svestan sam i siguran da rastemo u zajedništvu kada se ne vidimo i ne čujemo, a

STATISTIKA

STATISTIČKI PODACI NADBIISKUŠSKOG SJELEMENISTA „ZMAJEVIC”,
POČETKOM ŠKOLSKE GODINE 2001/2002.

Duhovník: O. Dorothej Toice OSI
Prefekt: Don Josip Lenkic
avhaletí: mr. don Zdeněk Ráhal

Sjemeništarcí po raz redíma:

po biskupijiama:

Sjemeništarcí Zadarske nadbiskuji

III razred

11. Mirko Bucconić
12. Sime Jović
13. Krešimir Mikic
14. Jerko Vučeta
15. Ante Knežević

- IV. razred
- 1. Božo Barisic
- 2. Marko Makšan
- 3. Stipe Mustapic

NADBISKUPSKA KLASIČNA GIMNAZIJA

Ukupno: 68 daka (40 sjemeništaraca i 28 vanjskih učenika)

IV. razred: 15 daka
III. razred: 20 daka

1. razred
11. Šime Brekic
12. Ante Brekic
13. Roland Jeleć
14. Jukic Jadre
15. Milekic Miodrag
16. Vedric Antonio
II. razred
1. Matija Major
2. Darko Marusic
3. Kristijan Prodano
4. Ivan Tuta

Djelatnitska: 20
Učenitka:
I. razred: 20 daka
II. razred: 13 daka

Ukupno: 68 daka (40 sjemeništaraca i 28 vanjskih učenika)

Otkada je pred vijeće tisuge godina Isus Krist području kateheze i na usustavljenom razmisljaju o katehezi kogje se već go tovo dva i pol stoljeća odvija nutar specifične zanatsvene discipline - katehetike.

I. Stoljeće napetog soudnosa katehetkozg
sadržaja i metode

Napetost koju sam spomenuo nije uviđek bila jednako izrazena, ali je neprekidno, makar i se napetost na poseban način država na što vjeruju svom utemeljitelju i spastištu. Ta dosne vijesti u nizihovom nastojanju da budu se država kao narod prinositelja te iste Raa- dosne vijesti o Isusu Kristu, ali i napetost koja započinje zadivljujuća povijest sirijska raa- muke, smrti, uskršnjuga i uzasaga čine to isto povijedio svojim učenicima da nakon negeove pogeo naviještati Radosnu vijest spasenja i za- Otkada je pred vijeće tisuge godina Isus Krist

U svjetlu Božje pedagoške razlučiti metode vremena.

Dr. Rudi Palos

2

Krist nas poziva i salje na svouj ujivu u ne-
govu zetvu. Recimo danas s Pavlom s ob-
novljenim zarom: Kakva milost da Evanđelje
mogu navijestiti. Jao me niako ne navijestam
Evangelije. To mi je dar i milost i izazov. To je
moj navijest. To hocač činiti, svim svom svo-
mos vjerenac. Jim i svom dušom svosjom, potpomođut uje-
govim Svetim Duhom.

obitelji, odmetničci od Crkve i vjere, brodolomci svih vrsta. To je naše polje rada kože s ljubavlju teba gledati. Tako mi je nekima sredinama ljudi prezimo. Oni su Kris- tova ali i naša žetva. Njima nas Krist salje. To su daleko od naše vizije o vjericima, znači se samo da nam je žetva izazov i da je s ljubavlju prihvaćamo od Gospodina. Kada pak go- vornio o dalekima od Crkve, znamo kako treba postupati prema njima po Evanđelju. Ako smo Kristovim Duhom zahvaceni, tada ćemo biti kao Krist: trazio ovcu, nositi je na ramenu i vratiće je u stado. Tako se moramo vladati i o tome voditi računa.

VESENK

DUHOVNE VJEŽBE ZA SVEĆENIKE U OPATIJI

- 24 - 27. rujna 2001.
- 5 - 8. studenoga 2001.
- 8 - 11. listopada 2001.
- 15 - 18. listopada 2001.
- 22 - 25. listopada 2001.
- 12 - 15. studenoga 2001.
- 19 - 22. studenoga 2001.
- 26 - 29. studenoga 2001.

Svraća se pozornost svećenicima da neće biti duhovnih vježbi u proljeće 2002. godine.

Duhovne vježbe počinju navečer prvoga dana, a završavaju na večer posljednjeg naznačenog datuma.

Obavijesti i prijave na adresu:

Dom duhovnih vježbi
Joakima Rakovca 24
51410 Opatija
tel. 051-712-830 fax. 051-718-643

TEČAJ PRIPRAVE ZA BRAK U PASTORALNOJ GODINI 2001/2002.

Povjerenstvo za obitelj Zadarske nadbiskupije izvješćuje da se tečajevi priprave za sakramenat sv. ženidbe održavaju u župi Bezgrešnog začeća BDM, Augusta Šenoe 3, Zadar-Puntamika, po sljedećem rasporedu:

- 7., 14., 15. rujna 2001.
- 8., 15., 16. veljače 2002.
- 12., 19., 20. listopada 2001.
- 9., 16., 17. studenoga 2001.
- 12., 19., 20. travnja 2002.
- 7., 14., 15. prosinca 2001.
- 17., 24., 25. svibnja 2002.
- 11., 18., 19. siječnja 2002.
- 12., 19., 20. ožujka 2002.
- 14., 21., 22. lipnja 2002.

Početak priprave: petkom u 18 sati, subotom u 9 sati.

Zaručnici neka se prijave za pripravu na brak najmanje tri mjeseca prije vjenčanja.

Don Šime Perić,
povjerenik ta pastoral obitelji

latentno prisutna. Ubrzani razvoj novije čovjekove povijesti poticaj je jačem i snažnijem očitovanju tog problema. Pred nešto više od stotinu godina, krajem XIX. st. želja za posuvremenjivanjem pronošenja Radosne vijesti potiče određeni krug praktičara i teoretičara, posebice u Europi, a naročito u zemljama njemačkog govornog područja, na traženje interdisciplinarnog odgovora na sve očitiji i jasniji problem koji se nakon kraćeg vremena traženja jasno imenuje kao problem metode navještaja Radosne vijesti.

Da bi nam ova činjenica bila jasnija, bilo bi potrebno detaljnije podsjetiti na proces i način širenja Radosne vijesti počevši od Isusa Krista pa sve do naših dana. Međutim, dok Isus Krist svim kršćanima i na tom području ostaje nezamjenjiv i nedostižan uzor, dotele, kada je riječ o njegovim apostolima i učenicima i svim dalnjim naraštajima kršćana, njihov uzor podliježe суду povijesti koji je prema njima ponekad nemilosrdan, naročito ako ih se isključi iz njihovog konteksta i promatra očima koje ne razabiru konkretan trenutak i ozračje u kojem su pojedinci i zajednica djelovali.

I dok detaljan povjesni pregled ovom prilikom moram izostaviti, ipak držim nužnim podsjetiti na nekoliko osnovnih činjenica.

1.1. Drevni uzori navjestitelja Radosne vijesti

Osim Isusa Krista koji je Glava, uzor i učitelj i svom mističnom tijelu-Crkvi i pojedinačno svim katehetama i vjerovjesnicima svih vremena, iz prvih se kršćanskih vremena napose spominje apostol Pavao te, možda i više od njega, sv. Augustin, koji svojim djelom o *Pouci nepoučenih* do danas ostaje svijetlim primjerom katehetskog navještaja. Ipak, je li to zbog strahopoštovanja prema Augustinovoj veličini ili pak zbog inercije i samodostatne nepokretnosti dalnjih naraštaja ili zbog nekog drugog razloga, činjenica jest da su Augustin i ta njegova knjiga sve do najnovijih vremena

ostali jedno od rijetkih djela koja na izričit način pokušavaju ocrtati katehetski postupak, jednom riječju katehetsku metodu i način navještaja Radosne vijesti.

1.2. Zapadni kršćanski "potres" i učvršćivanje "klasične" katehetske metode

Gutenbergov pronalazak tiskarstva potaknuo je čovječanstvo na nesvjestan polazak na put posebnom, Gutenbergovom galaksijom, put koji još traje i u kojem tiskarski proizvodi, isprva knjige a zatim i novine, unatoč sve brojnjim novijim tehničkim dostignućima zadnjih desetljeća i bogatoj ponudi drugih oblika i načina prijenosa obavijesti i informacija ipak još uvijek imaju izrazito važnu ulogu.

Protestantska reformacija, a potom i katolička obnova značajni su, iako ne jedini, čimbenici i pokretači, a svakako gorljivi zagovornici, "klasične" katehetske metode, koju obilježava metodički i sadržajno posebno priređena knjiga-katekizam. Preteče te metode i knjige javljaju se, istina, i prije toga, ali su ipak tek od vremena Tridentskog sabora došli do posebnog izražaja te se nametnuli držeći nekoliko sljedećih stoljeća apsolutni primat u navještaju Radosne vijesti.

Standardizacija unutarnjeg uređenja, sadržaja i metodičkog postupka "klasičnog" katekizma, bez obzira na njegove autore, dovela je do toga da se i danas u pedagogiji govori o posebnoj, katehetskoj ili katekizamskoj metodi, čak i s obzirom na današnje vrijeme, iako klasični katekizam koji se sastoji od unaprijed sročenih pitanja i odgovora posebno nakon II. vatikanskog sabora zamjenjuju i sadržajno i metodički drugačije strukturirani priručnici i knjige koji upravo svojim sadržajem i metodom pokazuju kako klasični katekizam može nedvojbeno biti uzor, ali ne i jedini primjer za suvremenu katehezu i katekizam.

**RASPORED SVEĆENIČKIH REKOLEKCIJA
U PASTORALNOJ GODINI 2001. – 2002.**

* RUJAN – 12. rujna 2001. KATEHETSKI DAN

* LISTOPAD - 10 . listopada 2001 . god .

Listopadska pobožnost – don Mario Sikirić

Mons. Ivan Prenda, nadbiskup : Novo millennio ineunte

* STUDENI - 14. studenog 2001., dvorana župne crkve Uznesenja BDM, Zadar- Belafuža
Služba riječi za prezbitere i laike u dvorani - predvodi fra Mato Draganović. Pokorničko bogoslužje za redovnice u crkvi .

Suzana Ciganović : Mjesto i uloga župnog Caritasa u životu župe

Mladen Klanac: koreferat

Rekolekcija je za svećenike, redovnice i djelatnike župnih Cartasa

Agape za sve na završetku

* PROSINAC – 5. prosinca 2001.

Pokorničko bogoslužje : fra Nediljko Jukić

Dr . Valentin Pozaić: Manipulacije ljudskim embrijem u ime ljudskih prava

- 4 . prosinca 2001. – Tribina za laike na istu temu (u Sjemeništu ili na nekoj župi u gradu Zadru).

* SIJEČANJ - 9. siječnja 2002.

Euharistijsko klanjanje: predvodi don Marinko Jelečević

Dr. Ivan Šporčić: Deuteroizajia – nadahnuće i usmjerenje za novu evangelizaciju

* VELJAČA - 20. veljače 2002.

GODIŠNJA SKUPŠTINA PREZBITERIJA ZADARSKE NADBISKUPIJE

Euharistijska koncelebracija – predvodi mons. Ivan Prenda , nadbiskup

* OŽUJAK - 13. ožujka 2002.

Pokorničko bogoslužje: predvodi don Zdravko Katuša

Predavanje: Oblici kateheze odraslih

* TRAVANJ - 10. travnja 2002.

Služba Trećeg časa: predmoli o. Nadbiskup

Josip Brnatović: Nova zvanja za novu Europu?

* SVIBANJ - 8. svibnja 2002.

Meditativna krunica: predmoli don Josip Lenkić

Mons. Josip Mrzljak, pomoćni biskup zagrebački: Stalni đakonat u našoj Crkvi

* LIPANJ - 12. lipnja 2002.

SVEĆENIČKI DAN ZADARSKE NADBISKUPIJE

Dr. Rafko Valenčić: Svećenik – život i poslanje pred izazovom sekularizacije

(U 8,30 uvijek je prilika za osobnu isповijed, osim u došašću i korizmi, kada je Pokorn. bogosl.)

Ono što su zagovornici "münchenske metode" željni postići krajem XIX. i početkom XX. st. u mnogo širim i smionijim razmjerima promiče nakon Sabora tzv. *antropološki pokret*, koji promatra čovjeka pojedinca i nastoji prema njemu usredotočiti katehetske napore, uzimajući u obzir najnovije poticaje i dostignuća ne samo suvremene teologije, nego i brojnih humanističkih znanosti. Ipak, kao i u prijašnjim nastojanjima, i kod zagovornika *antropološkog* katehetskog pristupa dolazi do pretjerivanja i jednostranog naglašavanja antropoloških vrijednosti. Tako se opet javlja potreba za traženjem ispravnoga puta, što se s vremenom kristalizira u postupku koji se naziva *vjernost Bogu i čovjeku*. Taj je zahtjev ujedno i misao vodilja suvremene kateheze, koja je nekoliko zadnjih desetljeća, umjesto konstantnog procvata uslijed vrlo brojnih obnoviteljskih poticaja II. vatikanskog sabora, doživjela brojne potrese koji su bili obilježeni i nerijetkim vrlo oštrim polemikama. Činjenica da zadnjih nekoliko godina te polemike nekako jenjavaju ne znači da danas nema nikakvih problema na području kateheze. Možda je to više dokaz da je došlo do zasićenja krajnjim problematiziranjem i polemičkim pristupom, a možda ukazuje i na novi put kojim navjestitelji Radosne vijesti žele krenuti u novom stoljeću i tisućljeću. Neki u tome vide i proces trajne restauracije, neki su svim silama i sredstvima pokušavali zaustaviti proces obnove i sve kao nekim čarobnim štapićem vratiti natrag, ali su pritom nerijetko doživjeli samo jedno: ostali su mali otočić uz rijeku koja i dalje snažno i nezaustavljivo, unatoč brojnim zaprekama i potekoćama, putuje svojim, ne uvijek ravnim i ne uvijek najspravnijim tokom.

2. Mjesto i uloga sadržaja u navještaju Radosna vijesti

Nakon što smo se prisjetili napora oko obnove kateheze, pogledajmo što se događalo i što se još uvijek događa sa sadržajem katehetskog navještaja.

2.1. Neki čimbenici koji utječu na pojašnjavanje sadržaja katehetskog navještaja u XX. st.

Krajem XIX. i tijekom prve polovice XX. st. na cijelokupnu teologiju, a time i na katehezu i katehetiku, snažno su utjecala četiri pokreta obnove unutar Katoličke crkve. Liturgijski pokret nastojao je premostiti jaz između sudionika i liturgijskog slavlja, pri čemu se nakon II. vatikanskog sabora posebno ističu neki vidljivi rezultati kao što su koncelebracija, upotreba narodnog jezika te posebice nastojanje za što izraženijim aktivnim sudjelovanjem vjernika u liturgijskim slavlјima.

Teološki pokret u zadnjih stoljeće i pol također prolazi kroz različita burna razdoblja u kojima se izmjenjuju nastojanja oko obnove, pretjerivanja i njihovo kočenje. Na tom području valja spomenuti neoskolaisticizam, ponovno otkriće patrističkih studija, napredak biblijskih znanosti, obnovljeno vrednovanje Tome Akvinskoga i drugih srednjovjekovnih teologa, produbljeno proučavanje povijesti dogmi i općenit povratak izvorima. Na ekleziološkom području snažno se ističe ne samo Crkvu kao mistično tijelo Kristovo nego i, također i pod utjecajem produbljenog proučavanja Biblije, nego i Crkvu kao narod Božji. Sve je to praćeno postupnim ekumeničkim otvaranjem i promicanjem laika, ističanjem zajedničarske dimenzije Crkve te sve naglašenijom potrebom za evangelizacijom i novom evangelizacijom već evangeliziranih krajeva i ljudi. Naglašava se potreba osobnog obraćenja, razvija se teologija zemaljskih vrednota, a teologija postaje osjetljiva na konkretan kontekst u kojem se vjera živi i promiče. Kada je riječ o Crkvi i sam papa ističe kako je on *sluga slugu Božjih*, ponovno se otkrivaju eshatološke teme, a ekologija, bioetika i društveni nauk Crkve postaju nezaobilaznim sastavnim dijelom novijeg teološkog proučavanja. Biblijski pokret ističe kako Biblija ne može biti tek autoritativni repertorij za potvrđivanje teoloških istina i najviši dokaz za

MAGISTRADO DON JEROLIM LENKIC

magistrirao je s temom: „Utanazjiski pos-tupci prosudbi kršćanske etike“. Iskrene čestitke!

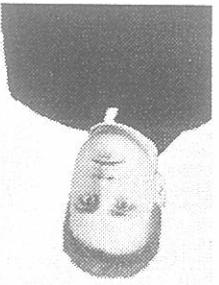

OBAVIJEŠTIT

Don Mario Škrinac, svećenik Zadarške nad-biskupije, župnik Šećima, Starigrada-Paklenice i Tribina-Krušcice, završio je 25. lipnja 2001. godine II. ciklus studija na Papinskoj akademiji stupanj magistra teologskih znanosti u specijalizaciji Svetog pisma. Roden je u Biogradu 28. 10. 1967. godine, završene Nadbiskupske klasične gimnazije i boravka u sjemeništu "Zmajevic", ti godine gdje je počeo osmogodišnju školu. Nakon završene sveučilištne "Urbanima" i postigao akademski stupanj magistra teologije i poslijediplomski u specijalizaciji Svetog pisma. Znaništvo u povratku u Zadaršku nadbiskupiju bio je čupnikom bukovackih župa Bruske, Etivenika, Popovića, Medviđe, Nuncića i Rodođića. Iskrene čestice!

MAGISTRADO DON MARIO SIKRÍC

ime poslgaao akademski stupan magistrske teoloških znanosti u specijalizaciji moralne teologije. Roden je u Bihaću 30. 11. 1964 godine, gdje je završio i osmogodišnju školu Od 1980. do 1984. godine pohađao je Nadi biskupsku klasičnu gimnaziju i boraviо u sjemeništu „Zmajevic“. Nakon maturu 1984. godine, upisuje Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu a 1990. diplomira teologiju s temom „Etička i mjestosri“. Na istom fakultetu kod prof. Marijana Biskupa, 30. lipnja 2001.

OBAVIJEŠTI

Don Mario Škrinac, svećenik Zadarške nad-biskupije, župnik Šećima, Starigrada-Paklenice i Tribina-Krušcice, završio je 25. lipnja 2001. godine II. ciklus studija na Papinskoj akademiji stupanj magistra teologskih znanosti u specijalizaciji Svetog pisma. Roden je u Biogradu 28. 10. 1967. godine, završene Nadbiskupske klasične gimnazije i barvaka u sjemeništu "Zmajevic", ti godine gdje je počeo osmogodišnju školu. Nakon završene sveučilištne "Urbanima" i postigao akademski stupanj magistra teologije u skrom sveučilištu "Urbanima". Ima titulu magistri teologije, Medicina i Medicinsku pravnodušnu licencu. Po povratku u Zadaršku nadbiskupiju bio je župnikom bukovackih župa Bruske, Erevinku, Popoviću, Medviđe, Nunciću i Rodođiću. Iskrene čestitke!

2.3. Bítme oředníce sadrží a význam

Vjeće kojim se proučava kako sporedno ne bude razdoblju ili na rub postavilo ono što je bilo u krajnje kao usredotočenost na bitno u tadašnjem razdoblju za budnjenjem vjermljike svijesti i istovremeno poslušanjem dvostrukke vjermosti i značajem poslušanja za budnjenjem vjermljike svijesti i istovremeno shvatila i tumačila nego i zato da je ne samo shvatila i tumačila nego i nego nastoji otkriti i duhovni smisao Božje riječi, kako bi spoznaju (poznavanje i uvjerenje), čuvstvo podrazumjel stava vjere, što uključuje emocije i osjećaje) i ponašanje (fi. konkretna djelovanja). Takva katolička svijest je antropolosko-drustvene katoličke istaknuti kao glavno naslovnička i subjekta katoličke skoge djelovanja drastično osoču kosoj s predrilaze odgovor na pitanje o misiju života tražan hod prema živiljenju odrasloj vjeri pripadaju mu sudjeluje svemučupna kriščanska zasada. Svakih navještaji Radoneže svjetlosti Isusa Krista odgovor na pitanje: *Što navještati?* U skladu s njima suđenje svemučupna kriščanska zasada.

razriješen službe župnika i poslan u Rim na specijalizaciju iz crkvenog prava na Papinsko sveučilište Gregorijanu. Stekao je stupanj magistra crkvenog prava 20. lipnja 2001. god. Iste godine vratio se iz Rima u matičnu Nadbiskupiju i imenovan je rektorom Nadbiskupskog sjemeništa "Zmajević", koju službu je preuzeo 25. kolovoza 2001.

DON JOSIP LENKIĆ – PREFEKT

Don Josip Lenkić, rođen je 19. ožujka 1973. godine u Zadru. Osmogodišnju školu završio u Bibinju. Po završetku škole pohađa Nadbiskupsку klasičnu gimnaziju i sjemenište "Zmajević" u Zadru. Studij filozofije i teologije pohađa u Zagrebu, od 1991. do 1997. na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove. Zaređen je za svećenika 29. lipnja 1997.

godine u Zadru. Službu župnika obavljao je u župama Popovići, Bruška, Medviđa, Nunić, Rodaljice i Ervenik, od 1997. do 1999; zatim Škabrnja i Nadin, od 1999. do 2001, kada je imenovan odgojiteljem - prefektom u Nadbiskupskom sjemeništu "Zmajević".

O. DOROTEJ TOIĆ OSB - DUHOVNIK

O. Dorotej Toić rođen je 20. kolovoza 1964. godine u Cresu. Nakon diplomiranja iz teologije, rukopoložen je za svećenika 4. lipnja 1990. godine u Krku. God. 1995. stupio je u benediktinski samostan Čokovac gdje je zamonašen 5. veljače 2000. Dekretom mons. Ivana Prendića, nadbiskupa zadarskoga, od 6. kolovoza 2001., imenovan je duhovnikom Nadbiskupskog sjemeništa "Zmajević" u Zadru te kapelanom benediktinskog samostana sv. Marije u Zadru.

nude na prodaju po sličnim kriterijima i svatko od posjetitelja i potencijalnih kupaca sloboden je izabrati i platiti ono što želi. Ta svojevrsna tržnica duhovnim vrijednostima poziva nas da razmislimo o svome kršćanstvu i o našem načinu življenja kršćanstva. U pluralističkom svijetu koji zagovara jednakost i ne trpi posebne povlastice i kršćanstvo je "roba" koja se, pod jednakim uvjetima kao i drugi "proizvodi", "prodaje" na velikoj tržnici duhovnih ponuda. Kristocentrinost će zajamčiti životnost i autentično predstavljanje poruke i životnost dogmatskog izričaja.

meljem kršćanske vjere" (UR 11). Za katehetu to ne znači "načiniti izbor među mnogim kršćanskim istinama, zadržavajući nekoliko njih i ostavljajući ostatak za katehezu koja će doći kasnije. 'Opće' označava sveukupnu poruku kao 'Božju snagu', u njenom životnom i pozivajućem vidu, ali još uvijek ne izričitu i protumačenu u svim njenim detaljima i posebnostima" (J. Gevaert, str. 153). Ovdje valja voditi računa i o objektivnoj i o egzistencijalnoj hijerarhiji istina vjere: dok objektivna ima na umu teološko značenje pojedine vjerske istine, dotle egzistencijalna hijerarhija gleda na egzistenciju naslovnika, na čovjekov život i na kontekst u kojem živi naslovnik i subjekt katehetskog navještaja.

3. Neki noviji naglasci i otvoreni problemi

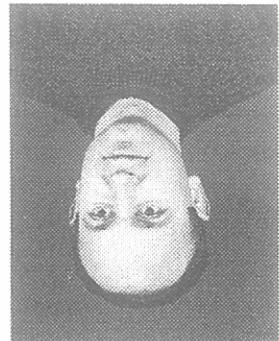
Isticanje važnosti cjelovitosti i kristocentrinosti te poštivanja hijerarhija vrednota podsjećaju nas na važnost *pologa* vjere koju vjeroučitelj posreduje svojim vjeroučenicima. Imajući na umu etimološko značenje i podrijetlo riječi kateheza, postavlja se pitanje o uvjetima koje valja ispuniti kako bi navještena riječ mogla *odzvanjati* ne samo u ušima i umu vjeroučenika, nego i u njegovom životu. Stoga se i kaže kako Objava, navještani polog vjere, nisu samo i jedino neki skup određenih izričaja ili tekstovi Sv. pisma ili neka jasna doktrinarna cjelina (E. Alberich, IV. pogl.). Drugim riječima kateheza nije i ne može biti automatski mehanički proces jer je za nju važno međusobno upotpunjavanje vjere i života. Stoga antropološki i egzistencijalni zahtjevi suvremene kateheze zahtjevaju od katehete da on nastoji upoznati, a zatim i odgovoriti na stvarna pitanja i probleme koje žive subjekti katehetskog djelovanja, dakle vodenje računa o konkretnoj situaciji i problemima koji zaokupljaju subjekte katehetskog djelovanja. To ujedno znači da se i kršćanska vjera pa prema tome i kateheza, poput Božje riječi, treba utjeloviti, odnosno inkultuirati u konkretnoj kulturi i povijesti konkretnih ljudi. Iz tогa opet proizlazi

Don Zdravko Katusa, rođen je 26. svibnja 1965. u Gorjim Rastanima. Studij filozofije i Pristeg i Radostimović. Službu zupnika ovih godine imenovan je zupnikom Župa Polaca, Priteg i Radostimović. Službu zupnika ovih godine imenovan je zupnikom Župa Polaca, Zupna obnasač je od 1996. do 1999. Dekretom župna obnasač je od 1996. do 1999. Dekretom nadbiskupa zadarskoga Ivana Prende stituti Družbe Isusove u Zagrebu. Zaređen za svećenika 29. lipnja 1996. u Zadru. Iste

MR. DON ZDRAVKO KATUŠA - REKTOR

NOVA UPRAVA NADBISKUPSKOG SJEMENISTA "ZMAJEVIĆ"

Svečenik Ivan Mustać, rođen je 24. rujna 1955. godine u Privlaci, od oca Zdenka i majke Anke, rođene Šanđo. Osnovnu školu završio je u Privlaci, a Nadbiskupski klasicnu 1991. godine do 20. ožujka 1992. radi u Crkvi po Nadbiskupiji. U vremenu od istopada Kroatice kroz semimara za evangeličaciju Crkve po Nadbiskupiji. U vrijeme kada je učio teologiju u Zagrebu diplomirao je teologiju s tetu u Zagrebu bogoslovnom fakultetu u Karlovačkoj nadbiskupiji za upnu katehezu. Od 1980. do 1992. godine član je Nadbiskupije Kroatice posjednik za upnu katehezu.

NOVI GENERALI VIKAR ZADARSKE
MONS. IVAN MUSTAĆ

U Zadarškoj nadbiskupiji vro je sljedeće službe: župnik Polac od 1980. godine, a Pris-tegla i Radostinovaca od 1981. godine, sve do 1990. godine. Od 1986. godine dekan je benkovackog dekanata. Od jeseni 1990. godine župnikom je Benkovića, Krolata i Rašte dime župljani u programu sa župljanimi vica, a 6. rujna 1991. zasjedao sa župljanimi bježi u programu.

ništva čovjeka s Bogom. Ius Krist je vrhun-
Spmene, tj. priznaje da je za vlasti-
vitih dogadaja dališi je vid kateheze što se
svjedočenje. S obzirom na molitvu vlasti pod-
jetiti ne samo na molitvu kao dio sadržaja
kateheze i kao dio katehetiske metode. Molitva
svjedočenje kao poučavanje, poučanje, molitva,
vjekova. Kateheza kao navještaj Isusa Krista
odgovor čovjekovim isčeckivanim smislima
ska i zakonita Božja riječ, konacni Božji
višestruko navještaj Isusa Krista
osobno komuniciranje i uvođenje u osobni
zakonu, sakramentima, eshatologiji, to treba
izraziti jezikom relacije, odnosa, a ne tek
stavljajući stvari ili neosobnih činjenica. Is-
tovremeno to znači da kateheteta u katehezi i
navješteli pri navještaju neće iznositi svu
krista (=objektivnosti i subjektivnosti kate-
heze). U katehezi tako sredstvju ulogu
zauzima i takvoga radije recimo mimo Božju nego
„ako je učenik previše tip i nepodoban [...]“
tode i sadržaji njegove pripreme i životnog
stava, po uzoru na sv. Augustina koji ističe:
„Za takvoga radije recimo mimo Božju nego
Dosađenao tome, istimsku katehezu izrećena u
Duhu bit će riječ izrećena s autoritetom, slo-
bodna, hrabra i stvaralačka, jer „duhovnost ne
treba postovati s bićem u tisuću, otri-
čanjem od javnog raspravljanja ili od javnog
zalaganja. Ona treba priti svega biti životu
poticaj takvim dilematostima. Duhanost ni na
koji nacin ne umravljuje kritički duh. Gdje se
ona posavljajuće hranjena Evanđeljsem i de-
lovanjem Duha, pokazuje se kao napiscriptivni
drustvu. Ona obnove u životu poseđenaca, u Crkvi i u Ju-
božja je riječ potraka spasenja za čovjeka te tu-
tija.

zivotu, jer „krščanin je protivník apsurdní i prorok smisla“ (P. Ricoeur, str. 166). Kate-
hezna je i jedno i pozv na dříselno zálagane za obnovu i oslobodání svakog čovjeka. Sadrazá
kateheze nje stoga samo neko „reig-
lizmo“ podruge čovjekova postojanja, nego
svenkupni čovjekov život i poziv vjer-
oučeniku da otkrije kakо upravo u Kristu život
zadobiva svoj puni smisao. To je onaj egzis-
tenčijalni i životni dah kateheze koja, go-
voreci o životu i o čovjekovim nadama i isče-
kvjanjima, postaje tumač čovjekova života i
povijesti.

21. Dekretom br.1369/2001., don Elvis Ražov privremeno je razrješen službe župnika sv. Filipa i Jakova s filijalom Sikovo.
22. Dekretom br. 1370/2001., don Pavao Šindija razrješen je službe župnika Poljica i Dračevca Ninskog te stavljen na raspolaganje Nadbiskupskom ordinarijatu Zadar.
23. Dekretom br. 1371/2001., don Ivan Dovođa razrješen je službe župnika Vrsi i imanovan župnikom Vira.
24. Dekretom br. 1373/2001., don Nikola Tokić razrješen je službe župnika Pridrage, Smilčića i Karina i imanovan župnikom Banja, Dobropoljane i Ždrelca.
25. Dekretom br. 1376/2001., don Tihomir Vulin razrješen je službe župnika Pašmana i Neviđana te imenovan župnikom Vrsi, Poljica i Ninskog Dračevca.
26. Dekretom br. 1380/2001., don Ivan Babjak razrješen je službe župnika Silbe i Premude te imenovan župnikom Dinjiške, Povljane i Vlašića.
27. Dekretom br. 1381/2001., don Jure Zubović razrješen je službe župnika Luke, Sali i Žmana i imenovan župnikom Pridrage i Karina.
28. Dekretom br. 1382/2001., don Šimun Šindija razrješen je službe župnika Dinjiške, Povljane i Vlašića i imenovan župnikom Luke, Sali i Žmana.
29. Dekretom br. 1395/2001. fra Aleksandar Longin OFM razrješen je službe župnika Banja, Dobropoljane i Ždrelca te imenovan župnikom Pašmana i Neviđana s Mrljanama.
30. Dekretom br. 1607/2001., mr. don Zdravko Katuša imenovan je pridodanim sudskim vikarom Nadbiskupijskog crkvenog suda.

VJEROUČITELJI – LAICI S MANDATOM ZA NASTAVU VJERONAUKE U ŠKOLSKOJ GODINI 2001/2002.

Neda Anzulović
Ružica Anušić
Iva Babić
Marija Baričević
Jasmina Barešić
Nediljka Batur
Željko Batur
Marija Bilokapić
Orijana Bobić
Ozana Crnogorac
Ljiljana Ćuković
Ante Čoza
Krešimir Erlić
Zrinka Grbin
Gabriela Gredelj
Slavko Ivoš
Boris Jelenković
Marija Klanac Jozic
Frano Jozić
Diana Karamarko
Melanija Kikić
Zorica Klanac

Elvis Knežević
Klaudija Magaš
Jelena Mičić
Siniša Mišić
Svetlana Mišković-Sladović
Berta Perica
Lenka Perović
Lenka Radić
Slobodan Šarić
Marija Šimunić
Anamarija Šindija
Harold Vrkić
Blaženka Mandić
Mirjana Buljat
Željko Bobanović
Barbara Sipina
Anita Šerer - Matulić
Predrag Režan
Vesna Čirjak
Marija Matoković
Ivica Kero
Ivana Zrilić

Dok je nekadašnja kateheza nastojala prenositi konačni sustav religioznih tvrdnji po uzoru naučavanja crkvenog učiteljstva, današnja kateheza, dok nastoji biti komunikacija sigurnosti, treba biti i otvoreno traženje. To pak upućuje na činjenicu da sve nije jednako sigurno, kao i da treba voditi računa o hijerarhiji istina vjere.

Današnja i sutrašnja kateheza ne smiju biti samo jednosmјerno prenošenje sadržaja od vjeroučitelja na vjeroučenika, nego i svjedočenje i hod u zajednici, zajedničko traženje i svjedočenje te hod dozrijevanja u vjeri, uključujući i dopuštajući obostrano pomaganje. Nasuprot nekadašnjem katehetskom monizmu kateheza danas mora biti raznolika: sve nije jednako važno i sve ne smije imati isti stupanj sigurnosti, u skladu s hijerarhijom istina. KATEHEZA mora biti otvorena za dijalog i suočavanje, nasuprot polemičkom i lažnom apologetskom stavu koji odražava samodostatnost i zatvorenost u sebe. KATEHEZA će tako biti i odgoj za mir, jedinstvo i pluralistički život.

KATEHEZA nije zatvoreni sustav nego je otvorena a time je i trajni odgoj vjere.

KATEHEZA nije samo usvajanje nego je i stvaralaštvo, odnosno *pedagogija stvaralaštva*.

KATEHEZA treba promicati *ravnotežu napetosti* između:

- vjernosti Bogu i vjernosti čovjeku
- između božanske i ljudske pedagogije
- između kršćanske i ljudske zrelosti
- između sadržaja i metode

Literatura:

- ALBERICH, E., *Catechesi oggi*, Elle Di Ci, Leumann (To) 2001.
AUGUSTIN, A., *Poučavanje neupućenih*, Služba Božja, Makarska 1988, XIII, 18, str. 149.
GEVAERT, J., *Prima evangelizzazione*, str. 153.

- GROPP, G., *Cauto rinnovamento e integrità dei contenuti nella "Catechesi tradendae" di Giovanni Paolo II*, u: "Orientamenti pedagogici" 27(1980)1, 85-95, ovdje str. 88.
"Das katechetische Wirken der Kirche. Ein Arbeitspapier der Sachkommission I der gemeinsamen Synode der Bistümer in der Bun-

- između teološke i pedagoške dimenzije kateheze

- između znanosti o katehezi i katehetske umjetnosti

- između teorije i prakse, razmišljanja i djelovanja, između iskustvene i znanstvene razine stvaranja i ostvarivanja katehetskog projekta

Što je to metoda? Metoda je opći itinerarij projektiranja i ostvarivanja kateheze koji uključuje:

- spoznaju (upoznavanje situacije)
- interpretaciju (analiza i vrednovanje)
- stvaranje projekta
- ostvarivanje
- vrednovanje.

Metoda koja se upotrebljava za ostvarivanje pojedinog katehetskog modela jest sustav koji tvore osobni, sadržajni, djelatni i ustrojstveni čimbenici dinamički organizirani radi postizanja određenih katehetskih ciljeva. Prema tome, metoda je slijed operativnih zahvata unutar projekta kateheze, u svrhu postizanja ciljeva i prenošenja određenih sadržaja.

4. Zaključak

U katehezi je uvijek bilo važno, a danas je to možda još i važnije, imati na umu kako ne valja podcenjivati metodu, ali i ne precjenjivati sadržaj. Treba se čuvati empirizma i improvizacije, shvatiti da je danas i u katehezi i u pastoralu općenito potrebno *programirati*, u skladu s tradicijom i suvremenim smjernicama crkvenog učiteljstva.

MENOVANJA

te dekretom br. 1273/2001. službe profesora na Visokoj teološko-katoličkoj školi u Zadru.

10. Dekretom br. 1282/2001., don Marino Nimešić razvrstio je službe prefekta u Nadbiskupskom sjemeništu „Zmajevic“ i imenovanu zupnikom Turanj.

11. Dekretom br. 1283/2001., don Jerolim Lenkić razvrstio je službe zupnika Turanja i imenovanu zupnikom Kali i Kukliće.

12. Dekretom br. 1284/2001., don Joso Kokić razvrstio je službe zupnika Turanj i imenovanu zupnikom Skrivo.

13. Dekretom br. 1286/2001., mr. don Zdravko Katuša imenovan je ravnateljem Nadbiskupskog sjemeništa „Zmajevic“ u Zadru.

14. Dekretom br. 1330/2001., don Zdenko Dundović razvrstio je službe zupnika Sutomišićice i Lukorana i imenovanu zupnikom Škabrnje, Nadima i Smiljevića.

15. Dekretom br. 1331/2001., don Tito Šarin razvrstio je službe primeñenog upravitelja župne Ugljan i Lukoran.

16. Dekretom br. 1332/2001., o. Božo Šućić TOR imenovan je privremenim upravitelje m župi Ugljan i Lukoran.

17. Dekretom br. 1334/2001., don Josip Lenkić razvrstio je službe zupnika Škabrnje i Nadima i imenovan odgojiteljem-prefektom u Nadbiskupskom sjemeništu „Zmajevic“.

18. Dekretom br. 1335/2001., o. Dorođeski Tomic OSB imenovan je duhovnikom u Nadbiskupskom sjemeništu „Zmajevic“. Dekretom br. 1374/2001. isti je imenovan kapelatom samostana benediktinski sv. Marije u Zadru.

19. Dekretom br. 1336/2001., mons. Rozario Šutin razvrstio je službe upravitelja crkve sv. Marije Sedara benediktinki u Zadru.

20. Dekretom br. 1350/2001., dakon don Josip Lisića imenovan je pastoralnim suradnikom u župi Uznesenja Marijina, Zadar-Belafuža.

- Dekretem br. 1368/2001., mons. Milivoj Bolobanac razijesen je službe generalnog vikara Zadarske nadbiskupije, a ostale župnikom katedrale župe sv. Stosije u Zadru.
- Dekretem br. 1268/2001.: don Ivan Mustać razijesen je službe župnika župe Uznesenja Marijina, Zadar-Belafuza i Dekretem br. 1285/2001. imenovan generalnim vikarom Zadarske nadbiskupije.
- Dekretem br. 1219/2001., fra Josip Vrdoljak TOR razijesen je službe župnika sv. Ivana Krstiteљa u Zadru.
- Dekretem br. 1221/2001., don Sebastijan Filic SDB razijesen je službe suzupnik župe Gospe Loretiske, Zadar-Arbanski, i dekretem br. 1383/2001. imenovan župnikom sv.
- Dekretem br. 1232/2001., don Ivan Kordić SDB razijesen je službe župnika-voditelja „im solidum“ župe Gospe Loretiske, Zadar-Arbanski. Dekretem br. 1263/2001., don Niko Sosić razijesen je službe župnika-voditelja „im solidum“ župe Gospe Loretiske, Zadar-Arbanski; imenovan je župnikom-voditeljem „im solidum“ župe Gospe Loretiske, Zadar-Arbanski.
- Dekretem br. 1264/2001., don Jozo Kajic suzupnikom iste župe.
- Dekretem br. 1266/2001., don Nedjeljko Badurina razijesen je službe župnika župe Vir.
- Dekretem br. 1269/2001., don Andelko Bujšta razijesen je službe župnika Zadar-Belafuza.
- Dekretem br. 1270/2001., don Radiosica Josip Pintic razijesen je službe duhovnika u imenovan župnikom župe Uznesenja Marijina, Zadar-Belafuza.
- Dekretem br. 1272/2001., don Marko Lončar razijesen je službe župnika Zadar-Kukšice, 9. Dekretom sjelemenistu „Zmajevic“ i imenovan župnikom župe Bibinje.

Nadřízená řídí na katehetickou

- „Sadržaj i metoda u religijskim pedagoškim kathezama“, u: „Katheza“, 19(1997)2, 84-97.

- „Temešti cijelovitog navještajstva vjere, u „Katheza“, 19(1997)4, 273-286.

- „Pedagogija vjere. Odgoj u vjeri za 21. stoljeće. Optici direktorij 1997. Treći dio, u „Vjesnik dakovacke i srpske biskupije 126(1998)5, 304-308.

RICOEUR, P., „I compiti della comunità eclesiastica nel mondo moderno“, u: R. AUBERG dr., *Tesiologia del rinnovamento*, Cittadella, Assisi 1969, str. 166.

Vjeroučiteljima i vjeroučiteljicama lacičima: Vi s značajno razvojne u skolskom vijenaku. Dobra ste primljene u školuama i ravnatelji vratite. No, na vama je uvijek bio veliki državni razred. Učenici su se učili u skolskom vijenaku. Međesne crkve. Ono je nezamislivo bez tjesne povrzanosti s Nadbiskupom i svećenicima. Mjesnički cilj je da mandat za vjeroučitelje u školi. No, taj mandat ne prestaje izlaskom iz skolske zgrade. Zato se traži od vjeroučitelja aktivno sudjelovanje u životu župe. Želimо u kojim župama se aktivnije učestvuje u životu župe. Želimо voditi razgovarati, a nismo vodili tzv. „informativne razloge smu s nekima proteklog jeteta voditi od „nastavnika“ stila života. Iz tog razloga smo s nekima proteklog jeteta voditi razgovarati, a nismo vodili tzv. „informativne razloge smu s nekima proteklog jeteta voditi od „nastavnika“ stila života. Iz tog razloga duhovnik vježbi. Neki od vas se nisu dozvali obnovu, u Dosaču i Kortizmi. Družimo da vjeroučiteljska živjeti intenzivnu duhovnost. Budući da je imenovani nadzornik navještanjima, sav pastoral sakramenata. Svećenici ma: Na vama je bitni smo pomogli ustanova za djecu s teškoćama ammiranje dečce u kopriveni akciji kojoj neke nove oblike. Izrečem svima priznanje brojem studionika. Ona će ove godine dobijati „Zlatne hafte“ koja bila obilježena velikim razgrovore“. Nadbiskupija je htjela pomoci vjeroučiteljima u produbljivanju vjere te smo organizirali dva dneve zelimo u dva navrata organizirati duhovnu obnovu, a Dosaču i Kortizmi. Držimo da vjeroučiteljska živjeti intenzivnu duhovnost. Budući da je imenovani nadzornik na bolovanj, pokusat ćemo „ad hoc“ imeno- vat drugoga.

NAZOČNOST I ODSUTNOST IZ ŽUPE

Broj:1609/2001.

15. rujna 2001.

Zbog nejasnoća u pitanjima o načinu i trajanju odsutnosti župnika iz župe, posebno za vrijeme pastoralne godine, potrebno je iznijeti i odrediti slijedeće:

1. Postoji kanonska obveza, za sveopću Crkvu, boravka župnika u župi, dotično u župnoj kući blizu crkve /kan 533,§ 1/. Ona je izrasla iz pastoralnih potreba župa poduprta psihološkim i asketskim razlozima. Župnik je, dakle, pastir određene zajednice. To poslanje i dužnost traži prisutnost bez koje se ne može govoriti o odgovornosti i pastoralnoj ljubavi.

2. Zakonita je župnikova odsutnost, posebno naglašena u ZKP, radi odmora u trajanju, najviše, mjesec dana, makar i s prekidima /kan. 533 § 2/. Za takvu odsutnost se osobno zalažem. Tu temu smo imali na jednoj sjednici Svećeničkog vijeća prije godinu i pol dana. Tada smo naglasili solidarnost u dekanatima zbog nedovoljnog broja svećenika i obveze dijecezanskog biskupa da providi pastoralnu brigu za župu pomoću svećenika s potrebnim ovlastima /kan 533 § 3/. Taj odmor treba planirati u manje intenzivnim razdobljima pastoralna u župi, kao što su ljeto, od polovice lipnja do početka rujna. U broj dana odmora se ne ubrajanu dani sabranosti-duhovne vježbe, jednom godišnje.

3. Odsutnosti za godišnji odmor, potreboj i zakonitoj, prema ZKP može se protiviti važan razlog. Ovdje se, razumno, predviđaju životne situacije i prilike koje stoje na putu toj, relativno dugoj, odsutnosti. To su manjak svećenika ili posebni događaji ili redovitost pastoralna koji traže prisutnost.

4. Tijek pastoralne godine, župni i školski vjeronauk, pastoral sakramenata, nedjelje i blagdani i, često neočekivana zbivanja kao što su bolest i smrti, traže nazočnost svećenika u župi. Zato višednevna nenazočnost u župi radi odmora ili hodočašća u inozemstvo, ili posjeta ili različitim poslova, najčešće znače prekide ili pauze u vjerskom životu župa pa i onda kada se nađu zamjene. Stoga su nenazočnosti župnika u župi uvijek pitanje postavljeno vlastitoj savjesti ali su podvrgnute i pitanjima i kritici vjernika tamo gdje se događaju. Tada je to put slabljenju autoriteta svećenika i vjernicima redovit put u apatiju.

5. Ne smije se zaboraviti da u našoj Nadbiskupiji svatko u prezbiteriju, ako se uzmu u obzir dani rekolekcije, duhovne vježbe i slobodne srijede, dosegne znatan broj dana koji nisu zanemarivi u opravданoj potrebi duhovnih i fizičkih osvježenja.

6. Stoga od svih prezbitera, u duhu pastoralne ljubavi, tražim da se isključe tijekom pastoralne godine duga i duža izbivanja iz župa i Nadbiskupije. Kad se pak radi o apostolskom radu, održavajući seminare, kateheza, Maloga tečaja i sl., u Nadbiskupiji, mora se voditi računa o svim okolnostima nenazočnosti u župi. Neka ni ta odsutnost ne bude prečesta i duža. Kada se održavaju seminari izvan Nadbiskupije, treba tražiti dopuštenje Nadbiskupa. Neka nitko ne ugovara seminare, misije, kateheze i slično bez, prethodno, dobivenog dopuštenja.

7. Nakon svega izloženoga držim da u našoj Nadbiskupiji, uza sve slobodne dane kroz godinu, koje svećenik ima tjedno i mjesečno, svećenik može u kontinuitetu uzeti godišnji odmor od dva tjedna /15 dana/.

+ Ivan , v.r.
nadbiskup

nike. Vidim da sve više vidite veliku važnost evangelizacije odraslih. To se odražava u organiziranju seminara, misija, obnova, konferencija, tribina. Znatan broj ih je planiran i tijekom ove pastoralne godine. Baš zbog toga je potrebna tjesna povezanost s mjesnim biskupom. Tako je moguće sve uredno voditi i koordinirati na razini cijele Nadbiskupije. Potrebno je sve prijaviti i dobiti odobrenje, posebno kad se radi o voditeljima izvan Nadbiskupije, na primjer za seminare za evangelizaciju, za kursiljo ili neokatekumenske kateheze i slično.

Ovo je prilika danas, da vam još jednom kažem slijedeće: proces sekularizacije nesmiljeno nastavlja svoj hod i u Europi i sada u Hrvatskoj. Naše župne zajednice se neće moći odhrватi tom procesu bez stvaranja zajednickvaska koja će nositi župu. To je Crkva uvijek činila. To su nekada bile naše bratovštine. Danas su to stari i novi pokreti u Crkvi. U svezi s tim želim vam reći da je svatko od vas slobodan izabrati put kako će odgajati svoju župnu zajednicu i na koji način će je osporiti da živi Evanđelje u obitelji i u javnom životu. Ali bez toga neće ići. Ako ne shvatimo vrijeme, jednoga dana ćemo početi brojiti tko nam je ostao u crkvi, a posebno što se dogodilo s ljudima koji su ispunjali naše crkve za nedjelje i blagdane.

Ovih dana radimo na godišnjem planu i programu i potrebno je sve uklopiti u nj. Pozivam vas da osobitu pozornost posvetite katehezi mladih, odraslih i obitelji. Katekumenat odraslih smatram velikim djelom nove evan-

gelizacije i zato tražim za nju veliku ozbiljnost. S terena Nadbiskupije traže se pojedinčna podjela sakramenata kršćanske inicijacije, ali vas pitam u kojoj zajednici je pripreman taj pojedinac i kojoj će zajednici pripadati i u kojoj će živjeti komunitarnu dimenziju svoje vjere? Znate da je Hrvatska biskupska konferencija tražila barem jednogodišnju pripremu s krštenjem za Uskrsno bđenje i mistagogijom do kraja pastoralne godine. Držite li se toga? HBK je odredila da se vodi posebna knjiga katekumena u župi. Nisam je svugdje našao.

Ove godine mi je želja se da organiziraju susreti ministranata po dekanatima, a zatim i na dijecezanskoj razini. Na dekanatskoj razini treba organizirati susrete članova Župnih pastoralnih i ekonomskih vijeća. Posebna mi je briga na srcu pastoral duhovnih zvanja koji obuhvaća osnovce, ali i srednjoškolce te, kako su zadnje godine pokazale, i mladež koja je završila određeno školovanje, srednje ili visoko.

Kako smo i danas čuli, naša permanentna izobrazba, intelektualna i pastoralna jest imperativ našega vremena u kontekstu naraslih ljudskih potreba i napredovanja Crkve. Nemojmo se umoriti i nemojmo podleći napasti odustajanja od posadašenjenja metoda u našem radu. Bit će plodova, bit će blagoslova Božjega. Zahvaljujem vam na suradnji i mnogim inicijativama koje niču među vama zadnjih godina.

